

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Гуманітарно-педагогічний факультет

Кафедра філософії та міжнародної комунікації

ЗБІРНИК

**ТВОРЧИХ, МИСТЕЦЬКИХ ТА
НАУКОВО-СВІТОГЛЯДНИХ РОБІТ
КОНКУРСУ**

«ЛЮДИНА ТА СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ»

11-15 листопада 2024

Київ 2024

Людина та світ ХХІ століття: збірник творчих, мистецьких та науково-світоглядних робіт конкурсу. Київ, 11-15 листопада 2024 р. К., 2024. 69 с.

Збірник укладено за матеріалами творчих, мистецьких та науково-світоглядних робіт конкурсу «Людина та світ ХХІ століття», проведеного колективом кафедри філософії та міжнародної комунікації гуманітарно-педагогічного факультету НУБіП України, в межах заходів «Тижня філософії» присвяченого до відзначення Всесвітнього дня філософії. В представлених роботах було висвітлено ставлення сучасного студентства до реалій людини та суспільства в світі ХХІ століття.

Редакційна колегія: Савицька І.М., канд. філос. наук, доц.; Культенко В.П., канд. філос. наук, доц.; Лаута О. Д., канд. філос. наук, доц.; Матвієнко І. С., канд. філос. наук, доц.; Шинкарук В. Д., д-р. філол. наук, проф.; Додонова В. І., д-р. філос. наук, проф.; Балалаєва О.Ю., канд. пед. наук, доц.; Вакулик І. І., канд. філол. наук, доц.; Гейко С. М., канд. філос. наук, доц.; Гольцов А. Г., д-р. політ. наук, доц.; Горбатюк Т. В., канд. філос. наук, доц.; Кичкирук Т.В., канд. філос. наук, доц.; Супрун А. Г., канд. філос. наук, доц.; Чорноморденко Д. І., канд. філос. наук, доц.; Христюк С. Б. канд. іст. наук, доц.; Самардак Д. В., асист.; Притика О. І., асист.; Шеховцова-Бурянова В. А., асист.

Схвалено до друку на засіданні кафедри філософії та міжнародної комунікації, протокол № 5 від 18 листопада 2024 року.

Роботи подано в авторській редакції. Автори робіт відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, покликання на них та інші відомості. Передруковувати опубліковані в збірнику матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.

© НУБіП України, 2024

© Автори, 2024

ЗМІСТ

<i>Кравець Ольга. Поезія. «Місце»</i>	6
<i>Антоненко Ольга. Поезія</i>	7
<i>Бондарчук Вікторія. Поезія</i>	8
<i>Бусецька Іванна. Художня робота</i>	9
<i>Нарожна Вероніка. Художня робота</i>	10
<i>Маштоляр Єлізавета Олегівна,</i> ЛЮДИНА ХХІ СТОЛІТТЯ – БАЛАНС МІЖ НОВИМ І ВІЧНИМ	11
<i>Савченко Вікторія Василівна,</i> ТЕХНОЛОГІЧНА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ СВІТУ В ХХІ СТОЛІТТІ	12
<i>Астапенко Дарина Павлівна,</i> ЩО ТАКЕ СПРАВЕДЛИВІСТЬ У СУЧАСНОМУ СВІТІ?	14
<i>Коренюк Єлізавета Юріївна,</i> МІГРАЦІЯ ЛЮДЕЙ У СВІТІ ЗМІН	15
<i>Маценко Дарина Ігоріна,</i> ТЕХНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	17
<i>Сухина Леся Тиберіївна,</i> ЯК БУТИ НЕ ГОСПОДАРЕМ ПРИРОДИ, А ЇЇ ЧАСТИНОЮ	18
<i>Зан Амалія Анатоліївна,</i> ПОШУК СЕНСУ В ЕПОХУ СПОЖИВАННЯ	19
<i>Сиротенко Наталія Миколаївна,</i> СУЧАСНІСТЬ НЕМОЖЛИВО УЯВИТИ БЕЗ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ	21
<i>Мельниченко Валерія Володимирівна,</i> ХХІ СТОЛІТТЯ - СТОЛІТТЯ РИЗИКІВ ТА ВИКЛИКІВ	22
<i>Білич Мілана Сергіївна,</i> ОНТОЛОГІЯ ІНФОРМАЦІЇ. ТИПИ РЕАЛЬНОСТЕЙ І ТИПИ ІНФОРМАЦІЇ	24
<i>Маслянко Кирил Вадимович,</i> ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА САМОСВІДОМІСТЬ ЛЮДИНИ	26

<i>Мельник Аліна Ігорівна,</i> РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ: НОВІ МОЖЛИВОСТІ ЧИ ЗАГРОЗА	28
<i>Вознюк Аліна Артемівна,</i> ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ: ЯК ЗБЕРЕГТИ ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я У СВІТІ ПОСТІЙНОГО ОНЛАЙНУ	30
<i>Горобець Артем Борисович,</i> ЛЮДИНА ТА СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ: НОВА ПАРАДИГМА РОЗВИТКУ ЦИВІЛІЗАЦІЇ	32
<i>Циганов Олександр Олександрович,</i> ЯК ТЕХНОЛОГІЇ ВПЛИВАЮТЬ НА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ В ХХІ СТОЛІТТІ?	34
<i>Петрієнко Тетяна Андріївна,</i> ЦИФРОВЕ САМОВИРАЖЕННЯ І ПРИВАТНІСТЬ: ДЕ МЕЖА МІЖ ОСОБИСТИМ І ПУБЛІЧНИМ	35
<i>Мельник Аліна,</i> ФІЛОСОФІЯ ВІЙНИ: ЧИ МОЖЛИВИЙ СВІТ БЕЗ ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ?	37
<i>Толкач Володимир Георгійович,</i> ЛЮДИНА ТА ГЛОБАЛІЗОВАНИЙ СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ	39
<i>Рябокін Євгеній Олексійович,</i> ЛЮДСТВО ХХІ СТОЛІТТЯ: НАДІЇ ТА ЗАГРОЗИ	41
<i>Бабій Іван Олександрович,</i> СУСПІЛЬНА СУТНІСТЬ ЛЮДИНИ	43
<i>Скринік Ярослав Віталійович,</i> ФІЛОСОФІЯ АНІМЕ MONSTER: ПРИРОДА ЗЛА І МОРАЛЬНИЙ ВИБІР	44
<i>Труш Ігор Анатолійович,</i> ХХІ СТОЛІТТЯ - ЕПОХА ПАРАДОКСІВ І ПРОТИРІЧ	47
<i>Ратушний Демид Миколайович,</i> ЛЮДИНА ТА СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ: ВЗАЄМОДІЯ, ВИКЛИКИ ТА НОВІ МОЖЛИВОСТІ	49
<i>Єфімкін Руслан Олександрович,</i> ЛЮДИНА В ХХІ СТОЛІТТІ – ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	51

<i>Воронцов Євгеній Юрійович,</i> XXI СТОЛІТТЯ – ЕРА ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ	53
<i>Дужий Дмитро Русланович,</i> ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ ТА СИМУЛЯЦІЯ СОЦІУМУ	54
<i>Бурий Максим Романович,</i> ФІЛОСОФІЯ В ЕПОХУ ІНФОРМАЦІЙОГО НАДЛИШКУ	56
<i>Ковалівська Алла Вадимівна,</i> ЛЮДИ НЕЗМІННІ (АБО ДУМКИ ПРО ПОДІЇ СЬОГОДЕННЯ)	58
<i>Федоренко Микола Олександрович,</i> ЛЮДИНА НОВОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ	60
<i>Клименко Сергій Миколайович,</i> РОЛЬ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ СУЧАСНОЇ ОСОБИСТОСТІ	62
<i>Збруцька Анастасія,</i> ЛЮДИНА ЯК ТВОРЕЦЬ ЕПОХИ	63
<i>Дарчук Артем Андрійович,</i> СВІТ ЯК ТЕХНОЛОГІЧНЕ «КОЛЕСО» ОЧИМА СУЧАСНИКА	65
<i>Свистунова Анна Олександрівна,</i> СУВОРІ ЗАКОНИ ВЕДУТЬ ДО ДОБРОЧЕСНОГО СУСПІЛЬСТВА ЧИ СПРИЯЮТЬ ЗРОСТАННЮ ЗЛОЧИННОСТІ?	67
<i>Борік Олександр Юрійович,</i> ЩО ДЛЯ МЕНЕ СІМ'Я?	68

*Кравець Ольга
Факультет ветеринарної
медицини,
1 курс-7 група*

Місце

*П'ята ранку, зорі.
Я сиджу на танку і поволі
згадую ті ночі і мовчання.
Як же це було притворне,
неправдиве і потворне*

*Граючи ту непотрібну роль,
гаючи себе всю знов,
ніби щось людське непритаманне,
наче лялька з порцеляни –
і сьйлива, і крихка...*

*Прагну зрозуміти вічне й просте:
коли і де ляжуть мої кості?
Одвічна парадоксів гра
на грані ненависті й млості.
Чи правильно я прожила?
Чи в світі місце зайняла?
А може, зникла я безслідно?..*

*А хочеться вірити, що я –
зоря, загорнута в життя,
що кожен крок – це крок до вічності,
що кожен день – як дар небес,
і навіть в тиші, в самотності
я залишаю свій слід увесь.*

*Антоненко Ольга Ігорівна
Гуманітарно-педагогічний
факультет,
Психологія*

*У серпневу ніч
кидаючи око у бік молочного шляху
я думаю лиш про ту річ
яка не завжди спаде на думку кожному
який сенс життя? чому ми тут одні?
покинуті і кинуті на самотік системи
коли світ стає абсурдом технологій
і людство тепер під тиском інтелекту
в наш час ми не усвідомлюємо краси
до нас не дійдуть слова Конфуція чи Піфагора
ми не відчуваємо щастя, естетики, любові
проте краса всередині душі повинна бути нормою
як хочеться кричати світу:
ну погляньте, хіба це не прекрасно?
замість війон, запаліть ви зорі
запаліть ви душу, рідну
згадайте, що немов камін,
вона береже в собі тепло і спогади
і я не знайду відповідей на свої питання
яка ж ця філософія складна наука
тому якщо знайдеш, ділись з оханою
щоб цінувати те, що є
і збагнути, скільки через байдужість втрачено...
а я далі дивитимусь на палке небо
шукаючи сузір'я неймовірної ведмедиці
оскільки так мало подібних думками людей
я з зірками буду ділитись секретами*

*Бондарчук Вікторія,
Гуманітарно-педагогічний
факультет,
Психологія*

*Цей світ наповнений чудес та барв
Він створений для кожної людини
Проте мов страшний, гучний грім,
Людина обирає інший світ*

*Ми- це піщинка серед доріг
Які ведуть від краю до краю
Наш Всесвіт ще нас не зберіг
Бо він цінує любов і віддачу*

*Ми не бачимо краси у житті
Бо вона відійшла у екран телефону
Те, що важливе, мовчить поміж слів,
Саме там ми шукаєм буття і спокій*

*Час збагнути: цей світ не такий
Від людини залежить, що буде далі
Краще врятувати його від зомбування
І знайти сенс у природі та в щасті.*

*Бусецька Іванна Богданівна
Факультет інформаційних технологій
Комп'ютерні науки*

«Людина та світ XXI століття»

*Нарожна Вероніка,
Гуманітарно-педагогічний
факультет,
Психологія*

Маштоляр Єлізавета Олегівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Німецька),
elizavetamastolyar@gmail.com
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ЛЮДИНА ХХІ СТОЛІТТЯ – БАЛАНС МІЖ НОВИМ І ВІЧНИМ

Світ ХХІ століття є динамічним простором, де стрімкий розвиток технологій, нові соціальні й екологічні виклики, а також глобалізація змінюють наше сприйняття реальності. Людина стає одночасно учасником і творцем цього світу, формуючи нові цінності, шукаючи баланс між прогресом та природою. У цих умовах виникає питання: якою має бути роль людини у світі ХХІ століття? Як вона може зберегти свою ідентичність, одночасно адаптуючись до змін і зберігаючи гуманістичні цінності?

Сучасна людина ХХІ століття повинна знайти баланс між прогресом та моральними цінностями, адже саме це дозволить їй не тільки пристосовуватися до викликів, але й зберегти гармонію зі світом.

Один із найсильніших викликів сучасності – це розвиток технологій, які змінюють наші взаємини, підходи до праці та навіть способи самовираження. Інтернет та соціальні мережі дозволяють миттєво обмінюватися інформацією, долати фізичні межі, об'єднувати людей з різних куточків світу. Водночас вони ж піднімають питання: чи не втрачає людина свою унікальність, коли перетворює себе на набір зображень та статусів? Світ, у якому живемо, вимагає від людини переосмислення поняття ідентичності, нових способів вираження та збереження своєї самобутності в цифровому середовищі.

Глобалізація відкриває нові горизонти, стирає кордони між країнами та дозволяє обмінюватися культурним досвідом, проте також ставить під загрозу національну ідентичність. Людина ХХІ століття має можливість взаємодіяти з різними культурами, але водночас її культура може бути розмита у глобальному інформаційному потоці. Як зберегти унікальність культурного спадку, не загубивши її у вирі загальної масової культури? У цих умовах важливо знайти рівновагу, коли спільні цінності не заступатимуть національних традицій та культурної самобутності, а навпаки, сприятимуть їхньому розвитку.

Світ ХХІ століття стикається з серйозними екологічними викликами, що підривають основи існування людства. Кліматичні зміни, забруднення, вичерпування природних ресурсів – усе це вимагає перегляду підходів до природи та її захисту. Людина, як частина екосистеми, повинна взяти на себе відповідальність за навколишнє середовище, оскільки її життя тісно пов'язане з природними процесами. У цих умовах екологічна свідомість стає невід'ємною частиною етичного мислення, що впливає не лише на приватні звички, але й на політичні та економічні рішення.

Разом із технологічним прогресом виникають і нові етичні питання: штучний інтелект, генна інженерія, трансплантація органів, які ще нещодавно здавалися фантастикою, стали реальністю. Але чи готова людина взяти на себе відповідальність за ці відкриття? Чи зможе вона зберегти гуманістичні цінності, які становлять основу людської гідності та справедливості? Питання, пов'язані з правами та свободами, моральними межами використання технологій, стають актуальнішими, ніж будь-коли. Тому важливо, щоб людина ХХІ століття зберегла свідомість того, що розвиток технологій не повинен порушувати етичні норми та межі.

Сучасна людина перебуває в ситуації, коли вона змушена одночасно йти вперед, підкорюючи нові висоти, і берегти ті цінності, які визначають її як особистість. Вона має розуміти, що лише поєднання науки, етики та екологічної свідомості здатне привести до справжнього прогресу. Людина ХХІ століття має розвивати критичне мислення, навички самоаналізу, усвідомлену потребу бути відповідальною за свої дії. Вона повинна розуміти, що світ є системою, де кожен вибір має наслідки, і від її дій залежить майбутнє планети.

Людина ХХІ століття знаходиться на межі епохи, де вона має обрати між швидкоплинними вигодами і довгостроковими цінностями, технологічним зростанням і моральними принципами. Її завдання – зберегти ідентичність і гідність у світі, що змінюється. Лише гармонія між науковим прогресом, екологічною відповідальністю та моральними орієнтирами здатна перетворити світ ХХІ століття на простір, де кожна людина зможе реалізувати свої мрії, не втрачаючи зв'язку з природою, культурою та власною душею.

Савченко Вікторія Василівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Німецька),
savcenkoviktoria32@gmail.com
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ТЕХНОЛОГІЧНА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ СВІТУ В ХХІ СТОЛІТТІ

ХХІ століття - унікальний період в історії, час надзвичайних змін у всіх сферах життя. Людство досягло значних успіхів у розвитку інформаційних технологій, медицини, астрономії та багатьох інших наук. У той же час, ми зіштовхуємося з проблемами глобального масштабу, такими як зміна клімату, зростання соціальної нерівності.

Технологічний прогрес – один з головних символів сучасного світу. З появою інтернету, смартфонів, штучного інтелекту та інших технологій змінилося майже все: комунікація, робота, освіта і навіть особисте життя. Інтернет став основним джерелом інформації, що дозволяє людям з будь-якої точки світу взаємодіяти, навчатися та ділитися знаннями. Однак цей прогрес має і зворотний бік. Наприклад, цифрова залежність, відсутність приватності,

зниження рівня міжособистісного спілкування – усе це нові виклики для сучасної людини. Технології не лише покращують наше життя, але й вимагають нового рівня відповідальності та обережності у їх використанні.

Глобалізація – ще один визначальний фактор ХХІ століття. Вона об'єднала країни та народи, зробила економіки взаємозалежними, а культурний обмін – невід'ємною частиною життя. Міжнародна торгівля, туризм, культурний обмін сприяють поширенню знань та ідей. Однак глобалізація також призвела до втрати культурної самобутності деяких народів, зростання залежності від глобальних корпорацій, посилення економічної нерівності. Це підштовхує людство до роздумів над питанням збереження культурних цінностей, екологічної відповідальності та важливості рівності.

Однією з найсерйозніших проблем сучасності є екологічна криза. Швидкий економічний розвиток часто супроводжується надмірним використанням природних ресурсів, забрудненням навколишнього середовища та кліматичними змінами. Зміна клімату, глобальне потепління, втрата біорізноманіття – це виклики, які потребують термінових рішень. Сучасна людина усвідомлює важливість захисту природи, що проявляється у розвитку екологічної свідомості, екологічного руху, альтернативної енергетики. Проте для досягнення сталого розвитку потрібні спільні зусилля всього людства.

Сучасний світ вимагає від людей переосмислення традиційних моральних і культурних цінностей. У світі, де кордони між державами, культурами та ідеологіями поступово стираються, виникає потреба у формуванні нових цінностей – таких як толерантність, повага до прав людини, соціальна справедливість. Багато питань, таких як розширення прав людини, боротьба за гендерну рівність, підвищення обізнаності про психологічне здоров'я, стали актуальними питаннями нашого часу.

Людина ХХІ століття живе в умовах високої конкуренції, швидких змін та великих можливостей, але це також породжує стрес, депресію, невизначеність. Постійний потік інформації, необхідність вміти адаптуватися та змінюватися – усе це нові вимоги до сучасної особистості. Люди все більше прагнуть до самопізнання, духовного розвитку, психологічного комфорту.

Можна зробити висновок, що ХХІ століття ставить перед людиною як безпрецедентні можливості, так і нові виклики. Технологічний розвиток, глобалізація, екологічні загрози, зміна цінностей – усе це вимагає від нас мудрості, відповідальності та прагнення до гармонійного співіснування з навколишнім світом. У сучасному світі особливо важливо навчитися знаходити баланс між інноваціями і збереженням природного середовища, між матеріальними цінностями і духовними потребами. Людина ХХІ століття має розвивати як технічні, так і соціальні навички, щоб бути здатною адаптуватися до нових умов і жити в гармонії зі світом і самим собою.

Астапенко Дарина Павлівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Німецька),
tearbul@gmail.com
Викладач-консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ЩО ТАКЕ СПРАВЕДЛИВІСТЬ У СУЧАСНОМУ СВІТІ?

Сучасні реалії доволі хиткі для кожного з нас. Це відображається в багатьох аспектах нашого повсякденного життя: комунікація, освіта, матеріальне становище, правова система – здавалося б, це лише менша частина із всього загалу, але несправедливість панує у кожному з переліченого.

Все-ж, що саме для мене є справедливістю? Безперечно, це одна із основних правових засад, що допомагає у регулюванні суспільних відносин, адже вона є вирішальною у вимірах прав людини. Справедливість існує саме для того, щоби підтримувати рівновагу світу, яка у будь-який момент може похитнутись від діяльності або бездіяльності кожного з нас. Вона зумовлена невід'ємними, беззаперечними правами людини і виявляє чітку відповідність між чесною працею й хитрістю, вчинками й відповідальністю, правами й обов'язками, злочином й кармою тощо. Сама справедливість ідейно сформована для аргументування й критикування рішень, поведінки людей, їх відносин. Це може відображатись, наприклад, у освітньому процесі, коли оцінюють роботу учня/студента на присутність плагіату, адже це – справедливо, коли більшість працює самостійно, а деякі вирішили перескочити всіх за допомогою чужого надбання.

Реалізація справедливості є вимогливою в аспекті громадської думки та концептуалізації, адже у кожній країні є свої принципи й законодавство, а у громадян, відповідно, є свої позиції й переконання, котрі грають важливу роль у становленні рівноправної атмосфери у суспільстві. Звідси, справедливість можна сприймати й як морально-етичний феномен, котрий впливає, зокрема, не лише на внутрішні, а й на міжнародні відносини. Чимало політичних конфліктів зумовлені протилежними поглядами у відношенні двох сторін, що нерідко призводить до критичних наслідків. Це можна спостерігати у питанні російсько-української війни, що триває з 2014 року. Скоєні злочини росіян за всіма категоріями є несправедливими у відношенні до України, а їх гасла сформовані лише через деформацію особистих думок суспільства, зміною власної історії в бік «великої держави». Жодна здорова на глузд людина ніколи б не вирішила порушити рівновагу у світовому суспільстві, порушуючи будь-які канони справедливості.

Описаний феномен має чимало різновидів у сферах його застосування, але в загальному – саме справедливість здатна зберігати баланс у всьому світі. За нами лишається тільки дотримуватись всіх правових і морально-етичних норм для того, щоб наше співіснування було злагодженим й помірним. Наше суспільство має змогу досягти рівноваги у кожному з наведених аспектів,

головне – мати чітко сформульовану мету. Як член суспільства й освідомлений громадянин своєї країни, можу утвердити – я прагну досягти толерантності й взаємопорозуміння у загальній комунікації, дотримуючись затверджених норм і принципів справедливості.

Коренюк Єлизавета Юріївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія
Ill.elizabet17.Ill@gmail.com
Викладач-консультант:
Телешецький Олександр Іванович

МІГРАЦІЯ ЛЮДЕЙ У СВІТІ ЗМІН

У сучасному світі міграція стає важливим фактором, що впливає на економічні, соціальні та політичні процеси. Для кожної людини, котра вирішує на ню наважитись, існують власні, особисті причини. Однак умовно їх можна розділити на три види: економічна, політична та трудова. Економічна міграція пов'язана з пошуком кращих умов життя та вищих доходів. Політична – це часто втеча від війни, переслідувань або порушень прав людини. Трудова міграція – це переїзд для пошуку роботи або кращих кар'єрних можливостей. В наш час ця тема являється як ніколи актуальною, адже у світлі теперішніх подій люди з практично усіх країн постають між вибором, чи залишатись на Батьківщині, чи шукати кращого життя деінде.

Міграція для кожного є складним та серйозним кроком. Деякі наважуються на ню швидко та вже за декілька днів відчують полегшення від перетину кордону, а інші ще роками не можуть відчутти себе на іншій землі «вдома», як колись в своїй рідній місцині. Не кожен здатен витримати труднощі, які приходять разом із переїздом: це і мовний бар'єр, і культурні відмінності, і соціальна ізоляція. Подолати всі ці виклики – завдання нелегке, і для багатьох цей процес триває роками.

Однак якщо країни згодні приймати у себе людей іншої національності, чим же зумовлена така їхня активна тенденція? Часто це пов'язано з тим, що мігранти можуть займати робочі місця, на які важко знайти місцевих працівників. До того ж мігранти допомагають розвивати економіку, оскільки платять податки. Крім того, міжнародна міграція приносить культурний обмін, завдяки якому люди краще розуміють одне одного. Тому для багатьох країн прийом мігрантів стає корисним і для економіки, і для суспільства.

Важливо також згадати про демографічний вплив міграції. У багатьох країнах населення швидко старіє, а народжуваність знижується, що створює потребу в молодих працівниках. Міграція допомагає вирішити цю проблему, адже мігранти зазвичай є молоддю у пошуку себе та кращого для тебе життя, і вони готові працювати та вкладатись у економіку країни і для неї, і для особисто самих себе. Цим вони допомагають підтримувати баланс між

кількістю працюючих і пенсіонерів. Крім того, демографічний вплив міграції сприяє зростанню населення та створює більш різноманітне суспільство зі зростаючою толерантністю та повагою до інших народів.

Пригадаємо, наприклад, Німеччину. Ця країна активно приймає мігрантів, адже потребує додаткової робочої сили через старіння населення і низький рівень народжуваності. Згідно з новим дослідженням Німецького економічного інституту (IW), іноземні працівники стали невід'ємною частиною економіки східних земель Німеччини, приносячи мільярди євро доходу. IW стверджує, що якби за останні п'ять років до регіону прибуло менше іммігрантів, він зіткнувся б з економічним спадом, а не зі зростанням. [1]

Однак є люди, котрі користуються можливістю еміграції з бажанням наживи. Що теж являється вагомим наслідком глобалізації, яка в свою чергу посилює конкуренцію між країнами за інвестиції, ринки і ресурси, особливо дефіцитні, що може призвести до політичної напруженості, конфліктів і нестабільності. Відмінності в культурних, релігійних та етнічних питаннях, наприклад, можуть призвести до соціальних і політичних конфліктів, особливо якщо питання несанкціонованої міграції та інтеграції мігрантів не вирішуються належним чином. [2]

Отже, міграція має дві сторони: з одного боку, вона допомагає розвитку економіки, а з іншого – створює виклики для суспільств, пов'язані з інтеграцією мігрантів та вирішенням соціальних і політичних проблем. Важливо, щоб країни знаходили баланс між прийомом мігрантів і їхньою адаптацією. Адже глобальні зміни, як-от економічні проблеми, зміни клімату або конфлікти, можуть впливати на потоки мігрантів. Це може змінити ситуацію в країнах, вплинути на їх розвиток і стабільність, а також створити нові труднощі для інтеграції мігрантів, в результаті чого міграція стане складнішою та майже неможливою не лише для її учасників, а й для країн-реципієнтів. Ба більше, це викличе міграційну кризу, яка призведе до зростання напруженості між державами та посилення соціальних конфліктів.

Література

<https://www.dw.com/uk/migranti-nezaminni-dla-ekonomiki-shidnoi-nimeccini-doslidzenna/a-70046967>

<file:///C:/Users/Miko/Downloads/%D0%9A%D0%BE%D0%B7%D1%83%D0%B1,+%D0%92.+%D0%9E.,+++%D0%93%D0%B0%D0%BB%D1%83%D1%85%D0%B0,+%D0%9B.+%D0%AE.,+++%D0%9B%D1%83%D1%86%D1%96%D0%B2,+%D0%A0.+%D0%A1..pdf>

<file:///C:/Users/Miko/Downloads/264626-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-609972-1-10-20220914.pdf>

Маценко Дарина Ігоріна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Німецька),
fil24-d.matsenko@nubip.edu.ua
Викладач-консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ТЕХНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

У сучасному світі технології стали не лише зручним інструментом, а й невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. Вони присутні у всіх сферах нашого існування: від навчання і роботи до дозвілля. Завдяки розвитку технологій ми можемо робити те що раніше нам здавалося неможливим: спілкуватися миттєво з людьми навіть якщо вони знаходяться на іншому кінці планети, отримувати доступ до будь-якої інформації не прикладаючи до цього особливих зусиль.

Одна з основних переваг технологій – це можливість економити час і одночасно мати підвищену ефективність. Завдяки автоматизації, яка стала можливою завдяки розвитку робототехніки та штучного інтелекту, люди можуть зосередитися на творчій складовій цього процесу. Наприклад, автоматизація підприємств допомогла підвищити якість продукції і зробити її собівартість нижчою.

Також слід зазначити що і покращення технологій допомагає підвищувати якість медицини, а саме обладнання. Безліч нових приладів роблять медичну допомогу більш доступною та точнішою.

Технології не лише полегшують нашу буденність, а й впливають на те, як ми спілкуємося. Соціальні мережі стали однією з найпопулярніших форм комунікації. Люди можуть спілкуватися, ділитися досвідом та знаходити однодумців. Але у всьому є протилежна сторона надмірне використання соціальних мереж може призводити до залежності та ізоляції. Чимало людей порівнюють своє життя з тим що вони бачать на картинках у соціальних мережах і через це починають відчувати тривогу та можливо впадають у депресивний стан.

Також з розвитком технологій зникло таке поняття як приватність, адже наші дані постійно збираються та обробляються певними компаніями і хто зна до чого це може призвести.

Отже, Технології у сучасному світі – це потужний інструмент, який здатен трансформувати суспільство. Вони полегшують наше життя, розширюють можливості і створюють нові перспективи. Однак, їхній швидкий розвиток ставить перед нами складні виклики, які потребують розсудливого підходу. Лише з обережністю, розумінням і відповідальністю ми зможемо використати технології так, щоб вони служили на благо людства, а не перетворювалися на загрозу для нашої свободи і гармонійного життя.

Сушина Леся Тиберіївна,
Факультет ветеринарної медицини,
Ветеринарна медицина,
lesiasukhyna@gmail.com
Викладач консультант:
Вакулик Ірина Іванівна

ЯК БУТИ НЕ ГОСПОДАРЕМ ПРИРОДИ, А ЇЇ ЧАСТИНОЮ

У сучасному світі, що характеризується стрімкими змінами, технологічним прогресом і глобальними взаємопов'язаностями, здійснюється суттєвий вплив на людство, його ідеї, цінності та вподобання. З одного боку, XXI століття є джерелом нових знань, сприяє підвищенню якості життя та відкриває необмежені можливості для глобальної комунікації. З іншого боку, ці зміни створюють нові виклики, такі як збереження ідентичності, загроза екології, а також пошук сенсу буття і духовної рівноваги. Під впливом цифрових технологій зазнають трансформацій усі сфери життя – від роботи й освіти до дозвілля та особистих стосунків. Інтернет забезпечує миттєве спілкування та доступ до інформації незалежно від географічних чи національних кордонів. Однак постає загроза втрати живого спілкування, емоційних зв'язків і глибоких міжособистісних відносин. Соціальні мережі та цифрові платформи сприяють усе більш поверховому спілкуванню, що призводить до поширення самотності й відчуженості в суспільстві. Технологічний прогрес піднімає також питання свободи волі: коли соціальні платформи та штучний інтелект надають рекомендації на основі поведінкових моделей, чи всі наші рішення дійсно є суверенними? Це вимагає нових навичок – критичного мислення та збереження автономії в світі, де приватність втрачає своє значення. Глобалізація та питання ідентичності в XXI столітті набули особливої актуальності з огляду на тісне переплетення культур, економік і політик. Глобалізація обміну знаннями та досвідом відкриває нові можливості для розвитку, проте водночас створює виклики для культурної ідентичності та збереження самобутності. Люди часто стають перед дилемою: як знайти баланс між інтеграцією в міжнародну спільноту і збереженням унікальності. Філософи наголошують на тому, що пошук ідентичності в умовах глобалізації потребує гнучкості та відкритості до інших культур при одночасному збереженні національних цінностей, традицій і мов. Важливо підкреслити, що правдива глобалізація повинна базуватися не на однорідності, а на взаємоповазі. Сучасні суспільства зіштовхнулися з неабиякою екологічною кризою, що загрожує майбутньому планети. Виснаження природних ресурсів, зростання забруднення навколишнього середовища та зміни клімату ведуть до непередбачуваних катастрофічних наслідків. Питання полягає в тому, чи має людство право і далі експлуатувати природу для отримання вигоди й розвитку, не визнаючи своєї відповідальності перед прийдешніми поколіннями. На цьому тлі формується нова екологічна етика, яка підкреслює

важливість усвідомленого й відповідального ставлення до довкілля. Ігнорування екологічних проблем людством може мати незворотні наслідки. Отже, в XXI столітті людина має переосмислити свою роль не як господаря природи, а як її невід'ємної частини, відповідальної за захист світу. Технічний прогрес і матеріальні досягнення не завжди гарантують духовного добробуту: люди XXI століття часто відчувають внутрішню порожнечу, незважаючи на багатство і доступ до знань та розваг. Сучасний світ разом зі своїми стандартами успіху лише підсилює необхідність переосмислення життєвих пріоритетів, відмови від матеріалізму та повернення до базових людських цінностей – любові, співчуття.

Література

<http://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/xx.html>

Пізнюк Леся Володимирівна. На часі / Леся Пізнюк // Людина в часі - 2 (філософські аспекти української літератури ХХ - ХХІ ст.) / [наук. ред. В. Моренець ; упоряд. Л. В. Пізнюк] ; Нац. ун-т "Києво-Могилянська академія". - К. : [Унів. вид-во "Пульсари"], 2011. - С. 5-8.

Зан Амалия Анатоліївна,

Факультет ветеринарної медицини,

Ветеринарна медицина,

zan.amaliaj@gmail.com

Викладач консультант:

Вакулик Ірина Іванівна

ПОШУК СЕНСУ В ЕПОХУ СПОЖИВАННЯ

XXI століття є новою ерою в розвитку людства. Це час, коли науково-технічний прогрес відкриває перед нами безмежні можливості, тоді як глобалізація та інтернет стирають кордони держав і культур. Однак ці досягнення також породжують серйозні питання щодо природи людського існування, моральних цінностей та відповідальності за майбутнє. Як люди можуть зберегти свою ідентичність та моральні цінності у світі, що змінюється небувало швидко? Технологічна революція є однією з найбільших сил, що формує нашу сучасність. Штучний інтелект, віртуальна реальність і генна інженерія змінюють наші уявлення про здібності людини. Проте, чи забезпечують ці зміни щастя та гармонію? З одного боку, технології надають доступ до інформації та полегшують життя, покращуючи охорону здоров'я, освіту та комунікації. Але з іншого, ми стаємо все більш залежними від цифрових пристроїв, і спілкування стає віртуалізованим, що може призвести до втрати здатності встановлювати глибокі емоційні зв'язки. У такому контексті виникає філософське питання: чи не втрачають люди себе у гонитві за технічним прогресом? Чи дійсно ми можемо почуватися вільними, коли цифрові платформи контролюють наші думки та дії й створюють новий вид залежності?

Проблема глобалізації та збереження ідентичності – глобалізація дає змогу культурам обмінюватися знаннями та досвідом, формуючи передумови для єдності. Проте цей процес загрожує національним і культурним ідентичностям. У світі, де все більше людей прагнуть стати частиною глобальної спільноти, часто постає питання: хто я насправді? Чи можливо зберегти індивідуальність у суспільстві, яке вимагає відповідності або стандартизації? Філософія глобалізації навчає нас бути відкритими й толерантними, але нам слід переосмислити поняття ідентичності. Люди повинні зберегти свої "я", унікальність, яка формує їхні традиції, культуру та особистий досвід. Попри вагомий вплив спільних культурних тенденцій, захист ідентичності залишається складним, але необхідним завданням.

Екологічна криза та моральна відповідальність – ще однією актуальною проблемою є екологічна криза. Зміна клімату і деградація навколишнього середовища загрожують не лише людству, а й усьому життю на Землі. Зосередженість на економічному зростанні призвела до нехтування природою. Виникають важливі філософські запитання: чи має людина моральне право панувати над природою? Сучасна філософія дедалі частіше закликає переглянути взаємини з природою й визнає потребу відповідального ставлення до навколишнього середовища. Людство повинно усвідомити, що ми є частиною екосистеми, а не її господарями, і що виживання планети залежить від нашого дбайливого ставлення.

Пошук сенсу в епоху споживання – у світі матеріальної доступності люди часто відчують внутрішню порожнечу та нестачу істинних емоцій. Фіксація на матеріальних успіхах призводить до невдоволеності. Людству все частіше задають питання: "що робить мене щасливим?" і "в чому сенс мого життя?" Ці питання набувають особливої ваги. Філософія 21 століття має нагадувати людям про важливість духовного саморозвитку та те, що справжнє щастя полягає у внутрішньому світі та гармонії.

Література

Пізнюк Леся Володимирівна. На часі / Леся Пізнюк // Людина в часі - 2 (філософські аспекти української літератури ХХ - ХХІ ст.) / [наук. ред. В. Моренець ; упоряд. Л. В. Пізнюк] ; Нац. ун-т "Києво-Могилянська академія". - К.: [Унів. вид-во "Пульсари"], 2011. - С. 5-8.

Філософські проблеми ХХІ століття: Монографія / За заг. ред. А.І. Бойко; Передмова О. В. Кулешова. – Черкаси: ФОП Гордієнко Є.І., 2016. – 210 с.

Сиротенко Наталія Миколаївна,
Факультет ветеринарної медицини,
Ветеринарна медицина,
Surotenkonata2005@gmail.com
Викладач консультант:
Вакулик Ірина Іванівна

СУЧАСНІСТЬ НЕМОЖЛИВО УЯВИТИ БЕЗ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

XXI століття позначилося стрімкими змінами, технологічним прогресом і глобалізацією, які не лише трансформують наш матеріальний світ, але й ставлять під сумнів саму природу людського існування, наші моральні принципи та глибинні цінності. Як людство реагує на ці виклики? Чи стаємо ми щасливішими і духовно багатшими в умовах, коли життя зазнає дедалі більшого впливу технологій і глобальної інтеграції?

Сучасність неможливо уявити без новітніх технологій. Штучний інтелект, інтернет, інновації в медицині та електронна комунікація формують нову реальність, яка може бути як благословенням, так і тягарем. Наприклад, завдяки високошвидкісним комунікаціям люди мають безперервний доступ до знань, можуть спілкуватися на відстані та працювати дистанційно. Проте зростає відчуження, зникає особистий контакт, а реальні зв'язки поступаються місцем цифровим. Це піднімає філософські питання.

Що таке бути людиною в еру, коли рішення та вибори дедалі більше залежать від алгоритмів? Чи ми досі вільні? Чи не загрожує нам втрата здатності глибоко мислити і співпереживати, поступаючись швидким відповідям і поверховим знанням?

Технології безумовно полегшують наше життя, але водночас нав'язують стандарти сприйняття і спонукають швидше адаптуватися. Глобалізація відкриває нові можливості для обміну ідеями, ресурсами та культурами, проте водночас ставить під загрозу ідентичність. У світі, де культури постійно взаємодіють і зіштовхуються, люди стоять перед вибором: інтеграція в глобальне співтовариство чи збереження вірності своїм корінням. Це рішення часто нелегке, адже нове покоління може прагнути до світової спільноти і водночас побоюватись втрати своєї ідентичності. Виникає питання природи ідентичності в контексті глобалізації: як залишитися собою в умовах безперервних змін традицій та свідомості? Екологічна криза, викликана виснаженням природних ресурсів та зміною клімату, стала одним із найсерйозніших викликів сучасного світу.

Наслідки людських дій призвели до масового забруднення, зникнення видів і деградації довкілля. Чи маємо ми моральне право продовжувати так безвідповідально користуватися природою?

Це питання стимулює філософське переосмислення людської відповідальності не тільки перед собою, а й перед усіма живими істотами та

майбутніми поколіннями. Задля комфорту ми завдаємо шкоди природі, ризикуємо втратити зв'язок з нею і залишити планету у критичному стані для майбутніх поколінь. Хоча матеріальні досягнення стали звичними, питання духовного збагачення залишаються актуальними.

Чи справді прагнення до комфорту та прогресу робить нас щасливими? Чи справжнє щастя приховане в простих речах: любові, емпатії та самопізнанні? Філософія у XXI столітті є засобом пошуку сенсу життя. Люди шукають нові нетрадиційні шляхи до самопізнання, щоб повернутися до витоків і віднайти справжні цінності. Підсумовуючи, 21 століття ставить перед людством серйозні матеріальні та філософські питання, що вимагають переосмислення фундаментальних аспектів існування. Чи зможемо ми знайти баланс між комфортом і адаптацією, глобалізацією та збереженням своєї ідентичності, технологічним прогресом і потребою у духовній глибині.

Література

Філософські проблеми XXI століття: Монографія / За заг. ред. А.І. Бойко; Передмова О. В. Кулешова. – Черкаси: ФОП Гордієнко Є.І., 2016. – 210 с.

Мельниченко Валерія Володимирівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
valerusiya2006@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

XXI СТОЛІТТЯ - СТОЛІТТЯ РИЗИКІВ ТА ВИКЛИКІВ

На початку XXI століття світ зазнав суттєвих змін, що вплинули на всі сфери життя людини. Науково-технічний прогрес, глобалізація, екологічні питання, соціальні та культурні перетворення – усі ці зміни зобов'язують нас переосмислити нашу роль у світі та відповідальність перед наступними поколіннями. Людина XXI століття стикається з унікальними викликами, які формують її спосіб життя, мислення та сприйняття самої себе.

Одним з найважливіших аспектів XXI століття стало пришвидшення розвитку технологій. Доступ до інформації став практично безмежним завдяки інтернету, смартфонам і соціальним мережам. Штучний інтелект, робототехніка та автоматизація створюють машини, які перевершують людей у виконанні багатьох завдань. З одного боку, це покращує якість життя, відкриває нові горизонти для науки, медицини та мистецтва. З іншого боку, автоматизація призводить до втрати робочих місць, зміни структури економіки та появи нових професій, що викликає занепокоєння щодо зайнятості та соціальної стабільності. Інтернет і соціальні мережі змінили наше сприйняття часу й простору. Інформація передається миттєво, що пришвидшує темп життя, але й створює

ризика. Люди стикаються з перевантаженням інформацією, зниженням концентрації та тривожністю через постійний потік новин.

Світ XXI століття також зіштовхується з глобальними екологічними проблемами. Зміна клімату, викликана промисловою діяльністю та зростанням викидів парникових газів, загрожує екосистемам та самому людству. Стихійні лиха, такі як урагани, посухи та повені, стають частішими та руйнівними. Вирубка лісів, забруднення океанів і зникнення видів – це лише частина наслідків, які людство завдає природі. Ці виклики вимагають від нас усвідомленого та дбайливого ставлення до навколишнього середовища. Сьогодні дедалі більше людей усвідомлюють необхідність змін і переходять на екологічно чисті технології, підтримують захист природи та використовують відновлювані джерела енергії. Проте глобальна екологічна проблема вимагає колективних зусиль усієї людськості. Особисте залучення кожної людини – відмова від одноразового пластику, зменшення вуглецевого сліду, раціональне споживання – це кроки до збереження планети для наступних поколінь.

XXI століття стало епохою глобалізації, яка змінила не лише економічні та політичні, а й культурні межі. Люди можуть подорожувати, навчатися та працювати в будь-якій точці світу, змішуючи культури та збагачуючи одне одного. З одного боку, глобалізація сприяє відкритості, толерантності та культурному обміну. З іншого боку, вона викликає певні культурні конфлікти та кризи ідентичності. В деяких країнах посилюються націоналістичні настрої й прагнення зберегти свої традиції та цінності в умовах зовнішніх впливів. Ці трансформації змінюють соціальні норми, підходи до мислення і самоусвідомлення людей. Молоде покоління XXI століття відрізняється більшою толерантністю і схильністю підтримувати різноманітність. Однак іноді процес глобалізації супроводжується втратою місцевої самобутності, стандартами масової культури та впливом західного способу життя, що ставить під загрозу унікальні культурні особливості.

Сучасна людина стикається не лише з зовнішніми, а й внутрішніми викликами. Інформаційне перевантаження, постійно мінливий світ, зростання економічної та соціальної невизначеності викликають потребу в пошуку внутрішньої стійкості та особистісної самореалізації. Люди дедалі частіше шукають сенс у житті, прагнуть до самопізнання, особистісного зростання та духовного розвитку. Сьогодні все більше людей ставлять у центр уваги такі цінності, як турбота про своє здоров'я, баланс між роботою та особистим життям, усвідомленість і гармонія з природою. Поняття успіху поступово змінюється: воно вже не визначається лише матеріальним добробутом, а також охоплює емоційне благополуччя та щастя. Розвиток психології та самопомоги став відповіддю на сучасні особистісні виклики. Все більше людей звертаються до медитації, спорту, читання та мистецтва як способів підтримання внутрішньої гармонії в цьому напруженому та нестабільному світі.

Світ XXI століття ставить перед людиною унікальні питання, на які поки що немає однозначних відповідей. Технології та наука продовжують розвиватися, відкриваючи нові горизонти для людства, але разом з цим зростає і відповідальність за те, як ці знання будуть використані. Екологічна свідомість

стає новою моральною нормою, від якої залежить виживання майбутніх поколінь.

Людина XXI століття перебуває на перехресті між технологічним прогресом, прагненням до глобалізації і збереженням природи. Це час виняткових можливостей і складних викликів. Можливо, саме зараз закладаються основи нового суспільства, в якому розум і гуманізм стоятимуть на чолі всіх змін. Ми живемо в епоху, коли кожен наш крок має значення для майбутнього людства, і тому сьогодні, як ніколи, важливо пам'ятати про нашу відповідальність перед світом і самими собою.

Література

Доповіді ООН та IPCC щодо зміни клімату та сталого розвитку, що містять актуальну інформацію про глобальні екологічні проблеми та наслідки.

Всесвітній економічний форум (World Economic Forum) – аналітичні звіти про вплив технологій та глобалізації на економіку та суспільство.

Дослідження Інституту Геллапа з питань щастя, стійкості, змін у цінностях та самоідентифікації.

Білич Мілана Сергіївна,

Факультет інформаційних технологій

Кібербезпека

Викладач консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ОНТОЛОГІЯ ІНФОРМАЦІЇ. ТИПИ РЕАЛЬНОСТЕЙ І ТИПИ ІНФОРМАЦІЇ

Інформація є фундаментальним поняттям в сучасній філософії, особливо в контексті науково-технічного прогресу та розвитку інформаційних технологій. Вона не лише описує факти чи події, а й стає основою для конструювання моделей реальності. Вивчення онтології інформації – це спроба зрозуміти, як інформація існує та яким чином вона взаємодіє з різними рівнями реальності.

Онтологія в філософії займається природою існування, досліджуючи, що означає бути і яким чином речі існують. Онтологія інформації розглядає, як існує інформація, чи є вона незалежною сутністю або ж існує лише через взаємодію з матеріальними об'єктами і процесами. З одного боку, інформація може розглядатися як абстрактне явище, яке не має фізичного втілення. З іншого боку, інформація може сприйматися як матеріальна форма, оскільки існує у вигляді фізичних носіїв, таких як папір, комп'ютерна пам'ять або біологічні структури.

Для аналізу онтології інформації важливо розуміти різні типи реальностей, які мають безпосередній вплив на те, як ми сприймаємо інформацію.

Фізична реальність – це об'єктивний світ матеріальних об'єктів і явищ, що існують незалежно від людського сприйняття. У фізичній реальності інформація зазвичай має форму фізичних сигналів або матеріальних символів, таких як текст

на папері чи електричні імпульси в комп'ютері. Вона може бути зафіксована, передана та збережена.

Ментальна реальність – це світ людських думок, емоцій і уявлень, що існує суб'єктивно. Тут інформація набуває форми знання, розуміння та переконань. Ментальна реальність є продуктом когнітивної діяльності людини, і тут інформація існує у формі смислових концепцій, які впливають на світосприйняття.

Соціальна реальність – цей тип реальності охоплює суспільні структури, культурні норми, мову та спільні цінності, які впливають на сприйняття і передачу інформації. Інформація у соціальній реальності має форму символів, обрядів, мовних знаків, які створюють соціальні значення і визначають взаємодію між людьми. Вона значно залежить від контексту і культурних умов, в яких знаходиться суспільство.

Віртуальна реальність – це штучно створена реальність, яка з'явилася разом із розвитком цифрових технологій. У цій реальності інформація існує в цифрових формах – таких як зображення, відео, текстові файли – і створює альтернативні світи, які існують паралельно з фізичною реальністю. Віртуальна реальність дозволяє створювати нові форми досвіду, в яких інформація сама по собі може бути реальністю.

Типи інформації можна класифікувати залежно від того, яку функцію вона виконує і до якої реальності належить.

Сенсорна інформація – виникає в результаті взаємодії людини з фізичним світом. Ця інформація надходить через органи чуття і перетворюється на ментальні образи. Вона дозволяє нам створювати уявлення про фізичну реальність.

Знання – це інформація, що обробляється людським інтелектом і набуває форми теорій, концепцій, переконань. Вона існує в ментальній реальності і є результатом когнітивної діяльності, що спирається на навчання, досвід і логічне мислення.

Соціальна інформація – ця інформація пов'язана із спільними цінностями, традиціями, нормами, які поділяють члени суспільства. Вона проявляється в мовних виразах, символах і поведінкових моделях, формуючи спільні уявлення в межах культурної реальності.

Цифрова інформація – це інформація, яка існує у віртуальній реальності і формується в процесі обробки та передачі цифрових даних. Вона має форму чисел, програмних кодів, графічних та мультимедійних об'єктів, що існують в інформаційних системах.

Типи інформації та типи реальностей тісно взаємодіють між собою, створюючи складні системи, які об'єднують фізичний світ, ментальні процеси та соціальні структури. Наприклад, знання про навколишній світ, що є формою ментальної інформації, базується на сенсорній інформації з фізичного світу. Соціальні структури, такі як державні установи чи економічні системи, використовують інформацію для регулювання суспільних відносин, створюючи нові форми взаємодії між людьми та цифровими системами.

Сучасний розвиток технологій віртуальної реальності і штучного інтелекту також надає новий імпульс для переосмислення онтології інформації, ставлячи питання про те, чи є нові види інформації, створені в цифровому середовищі, рівноцінними реальним об'єктам.

Онтологія інформації охоплює широкий спектр аспектів, від фізичних і ментальних до соціальних та віртуальних реальностей. Кожна з них по-своєму впливає на існування і використання інформації. Розуміння цієї онтології стає важливим для вирішення сучасних проблем, пов'язаних із взаємодією людини та цифрових технологій, а також з перспективою створення нових форм знання і досвіду в віртуальних світах.

Література

Горбатюк Т.В. Роль мережі Інтернет у розвитку глобалізованого суспільства. Філософія та політологія в контексті сучасної культури, 2013. (5), 146-149. Retrieved із <https://fip.dp.ua/index.php/FIP/article/view/171>

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Маслянюк Кирил Вадимович,
Факультет інформаційних технологій,
Кібербезпека
kib22-k.maslianko@nubip.edu.ua

Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА САМОСВІДОМІСТЬ ЛЮДИНИ

Цифрові технології глибоко змінили життя сучасної людини, впливаючи на її світосприйняття, особистість і самосвідомість. Інтернет, соціальні мережі, смартфони та інші засоби комунікації стали основними джерелами інформації та майданчиками для соціальної взаємодії. Це породило нові моделі самосприйняття та способи побудови особистої ідентичності, але й створило серйозні виклики для особистісного розвитку. Спробуємо глибше розглянути, як саме цифрові технології формують самосвідомість сучасної людини.

Цифрові технології надають безпрецедентну можливість для самоосвіти та особистого розвитку. Тепер знання є доступними буквально на відстані одного кліку: люди можуть вивчати нові предмети, розширювати горизонти і здобувати навички, що були б недосяжними без цифрових засобів. Це сприяє розвитку

багатовимірної самосвідомості, коли особистість накопичує уявлення та досвід із різних галузей, поєднуючи їх для формування власного світогляду.

Однак постійний доступ до інформації створює і зворотний ефект – інформаційне перевантаження. Сучасна людина часто змушена обробляти надмірну кількість відомостей, що може призводити до розгубленості та плутанини. Надмірне навантаження інформацією ускладнює зосередження, знижує здатність до критичного мислення, а також може завадити глибшому осмисленню свого "я" і власного шляху розвитку.

Соціальні мережі – одна з найбільш потужних цифрових технологій, яка змінює наше сприйняття себе та формує унікальні цифрові ідентичності. Кожен може створити онлайн-версію себе, обираючи, що саме показати іншим і як це подати. Така можливість дозволяє формувати ідеалізований образ, який часто має на меті підвищення самооцінки. Однак така онлайн-версія може значно відрізнятись від реального "я", створюючи розрив між тим, ким людина є насправді, та тим, ким вона прагне здаватися в очах інших.

Залежність від зовнішнього схвалення – ще один ризик, який несе використання соціальних мереж. Люди часто порівнюють себе з іншими, звертаючи увагу на кількість вподобань, коментарів і позитивних відгуків. Це може підвищувати тривожність та залежність від зовнішніх оцінок, впливаючи на самооцінку та психічне здоров'я. Така залежність від цифрового образу та реакцій на нього часто заважає людині зосередитися на власному саморозумінні та на справжніх емоційних потребах.

Цифрові платформи створюють ілюзію, що людина може знаходитися в різних місцях одночасно, що розмиває межі між приватним і публічним життям. Це змінює наше уявлення про час і простір, адже тепер особисте життя все частіше стає відкритим для інших, що зменшує можливості для збереження внутрішнього світу в недоторканості.

Постійна підключеність до цифрового середовища знижує здатність людини залишатися наодинці зі своїми думками, що є важливим для розуміння своїх справжніх потреб та бажань. Віртуальне середовище, хоча й допомагає встановлювати контакти, часто відволікає від саморефлексії, що необхідна для формування усвідомленої ідентичності. В результаті людина може втрачати здатність до самоаналізу, що сприяє сприйняттю життя більш поверхово.

З розвитком цифрових технологій реальні розмови поступово замінюються на віртуальні, що змінює спосіб вираження емоцій та обмежує взаємодію через невербальні засоби комунікації. Листування, емодзі та короткі повідомлення замість повноцінної бесіди не дають змоги передати усі емоційні та інтонаційні аспекти. Це знижує якість комунікації і впливає на емоційний розвиток людини.

Відсутність справжнього емоційного контакту призводить до того, що емоційна самосвідомість може залишатися нерозвиненою. Людина може сприймати емоції і досвід інших людей через призму віртуальних повідомлень, що значно обмежує здатність до емпатії. Зниження здатності співпереживати та розуміти емоційні відтінки взаємодії заважає розвитку емоційного інтелекту, який є важливим для повноцінного розуміння як себе, так і інших.

Цифрові технології, безперечно, відкривають нові можливості для самопізнання, надаючи людині доступ до величезних обсягів інформації та дозволяючи знаходити нові шляхи для розвитку. Завдяки цифровому середовищу кожен може відкривати для себе нові горизонти та розвивати свою багатогранну особистість.

Проте, разом із цими можливостями, цифрові технології створюють певні ризики. Відрив від реального світу, поверхнєве формування особистості та залежність від цифрових образів можуть вплинути на усвідомлення своєї справжньої природи. Щоб зберегти баланс, важливо розвивати критичне мислення, підтримувати усвідомленість та практикувати саморефлексію. Лише так цифрові технології зможуть слугувати інструментом для розвитку, а не ставати перешкодою на шляху до істинного розуміння себе.

Література

Горбатюк Т.В. Роль мережі Інтернет у розвитку глобалізованого суспільства. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*, 2013. (5), 146-149. Retrieved із <https://fip.dp.ua/index.php/FIP/article/view/171>

Горбатюк Т.В. Психічне здоров'я людини в мережевому суспільстві. *Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії*. 2018. 295, 198-206.

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії*. 2016. 246. С. 137-145.

Мельник Аліна Ігорівна,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки,
kn24-a.melnyk@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович.

РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ: НОВІ МОЖЛИВОСТІ ЧИ ЗАГРОЗА

Соціальні мережі давно стали невід'ємною частиною нашого життя. Щодня ми проводимо в них години, переглядаючи новини, спілкуючись із друзями, ділячись фотографіями. Вони відкривають для нас нові можливості: ми можемо знайомитися з людьми з усього світу, навчатися онлайн, висловлювати свою думку, відчувати себе частиною спільноти. Але, як і все у світі, соціальні мережі мають дві сторони: крім усіх можливостей, які вони надають, є й чимало ризиків, що можуть негативно впливати на наше життя і формування особистості. У цій доповіді я спробую розібратися, чи більше в соціальних мережах користі, чи небезпеки для нас як особистостей.

По-перше, соцмережі надають неймовірні можливості для самовираження. Зараз кожен може показати себе, свої таланти, думки, переживання. Для багатьох

молодих людей це – шанс заявити про себе, знайти однодумців, реалізувати свої ідеї. Наприклад, хтось починає блог, де пише про свої захоплення, а хтось публікує малюнки, музичні треки або вірші. Це допомагає розкрити творчі здібності, навчитися спілкуватися з аудиторією та відчуті підтримку від інших.

Соцмережі також полегшують процес навчання. Сьогодні можна знайти безліч безкоштовних ресурсів, статей, навчальних відео та лекцій на різноманітні теми. Люди можуть вивчати нові професії або поглиблювати знання у вже знайомих сферах. Це дуже важливо, адже знання, які раніше були доступні лише в університетах чи бібліотеках, тепер є у вільному доступі для всіх.

Крім того, соцмережі допомагають нам бути на зв'язку, навіть якщо ми далеко один від одного. Це дає відчуття близькості з людьми, яких ми рідко бачимо, а також відкриває можливості для знайомств із людьми з інших країн. Тепер світ став меншим, і ми маємо шанс дізнатися більше про інші культури, сприймати світ більш різнобічно.

З іншого боку, соцмережі можуть і нашкодити. Наприклад, багато людей відчувають тиск, коли бачать ідеальні фотографії інших людей, які здаються успішнішими, щасливішими та багатшими. Це породжує комплекс меншовартості, особливо серед молоді. Вони починають вважати себе невартими, бо їх життя виглядає "не таким яскравим". Через це може падати самооцінка, а це, у свою чергу, негативно впливає на особистий розвиток.

Також небезпеку становить кібербулінг. У соцмережах люди часто стають жертвами критики, образ, неприємних коментарів. Кібербулінг має серйозні наслідки для психічного здоров'я, особливо підлітків, які ще не вміють справлятися з такою агресією. Це може призвести до депресії, тривожності і навіть проблем з довірою до людей у реальному житті.

Ще однією проблемою є залежність від соцмереж. Багато хто просто не може провести й кількох годин без перевірки стрічки новин чи своїх повідомлень. Така залежність знижує нашу продуктивність, відволікає від реального життя, позбавляє нас часу, який можна було б витратити на більш корисні речі – наприклад, навчання, хобі або спілкування з близькими.

Також соцмережі створюють своєрідні інформаційні "бульбашки". Алгоритми показують нам інформацію, яка відповідає нашим інтересам і поглядам. З одного боку, це добре, адже ми бачимо лише те, що нам подобається. Але з іншого боку, ми починаємо мислити обмежено, бо не бачимо інших думок. Це може призводити до радикалізації поглядів, коли здається, що інша точка зору взагалі не існує або не має права на життя.

Соціальні мережі – це потужний інструмент, який може як допомогти, так і нашкодити. Вони надають нам унікальні можливості для розвитку, самовираження і знайомств. Але водночас вони здатні завдати психологічної шкоди, якщо ми не вміємо користуватися ними розумно. Тому важливо розвивати цифрову грамотність, вчитися критично мислити, не дозволяти соцмережам диктувати нам стандарти і намагатися не піддаватися тиску. Якщо ми навчимося зважено підходити до використання соцмереж, вони можуть стати корисним інструментом для нашого розвитку, а не джерелом проблем.

Таким чином, роль соцмереж у формуванні особистості залежить від того, як саме ми їх використовуємо. Правильний підхід до їх використання може відкрити перед нами безмежні можливості, але недбале ставлення до цього може мати негативні наслідки. Вибір завжди за нами.

Література

Горбатюк Т.В. Психічне здоров'я людини в мережевому суспільстві. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2018. 295, 198-206.

Горбатюк Т.В. Розвиток Інтернет-середовища в ретроспективі та перспективі. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2017. 274. 44-51.

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Вознюк Аліна Артемівна,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки;
kn24-a.vozniuk@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ: ЯК ЗБЕРЕГТИ ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я У СВІТІ ПОСТІЙНОГО ОНЛАЙНУ

Жити в епоху цифрових технологій – це надзвичайно цікаво. Іноді здається, що Інтернет знає про нас усе, а ми щодня проводимо в мережі величезну кількість часу. З одного боку, це дає нам купу можливостей: доступ до інформації, нові способи комунікації, онлайн-освіта та розваги. Але водночас ця постійна онлайн-присутність не проходить безслідно. Ми можемо і не помічати, як стаємо залежними від екранів, і саме тут починаються проблеми з психічним здоров'ям.

Інтернет-залежність – це потреба постійно бути на зв'язку, перевіряти повідомлення, новини чи оновлення в соціальних мережах. У когось ця звичка розвивається як спосіб уникнути реальних проблем, комусь Інтернет стає місцем, де він шукає схвалення та визнання. Ми порівнюємо себе з іншими, намагаємося створити ідеальну картинку свого життя в соцмережах. Часом це веде до того, що онлайн стає важливішим, ніж реальність.

Інтернет-залежність може мати негативні наслідки для психіки: наприклад, підвищувати тривожність, сприяти депресії, викликати самотність. Ми можемо відчувати себе більш ізольованими, навіть якщо у нас багато "друзів" у мережі.

Надмірне перебування в Інтернеті часто призводить до безсоння. Скільки разів бувало, що ми сидимо в мережі до глибокої ночі, а вранці ледве піднімаємося з ліжка? Постійний потік інформації не дає мозку розслабитися, а сповіщення та новини стимулюють постійне відчуття занепокоєння. Більш того,

коли ми звикаємо шукати підтримки в онлайн-просторі, це може замінювати реальне спілкування та призводити до соціальної ізоляції. Через це люди часто втрачають здатність насолоджуватися справжніми відчуттями, друзями та відносинами поза мережею.

Як зберегти баланс і не втратити себе у світі онлайн?

1.Цифровий детокс. Намагайтеся виділяти час без гаджетів. Це може бути вечір або навіть вихідний день. Коли ви відпочиваєте від Інтернету, даєте собі можливість побути в реальності, насолодитися моментом без екрану перед очима.

2.Розвивайте хобі поза мережею. Можливо, ви колись любили малювати, грати на музичних інструментах чи займатися спортом. Спробуйте повернутися до цих занять. Це не тільки допоможе відволіктися від Інтернету, але й подарує нові враження.

3.Налаштуйте повідомлення. Коли телефон постійно блимає, важко втриматися від перевірки всіх повідомлень і сповіщень. Варто обмежити кількість сповіщень, щоб зайвий раз не відволікатися.

4.Будьте обережні з соцмережами. Пам'ятайте, що ми бачимо лише картинку, яку люди хочуть показати. Не варто порівнювати своє життя з ідеальними образами в Інтернеті – це дуже шкідливо для самооцінки.

5. Практикуйте усвідомленість. Під час роботи чи відпочинку намагайтеся бути «тут і зараз», звертати увагу на власні відчуття та думки. Це допомагає менше відволікатися на екрани.

Жити в сучасному світі й не мати доступу до Інтернету майже неможливо. Але дуже важливо не потрапити в пастку залежності. Варто навчитися користуватися мережею як інструментом, а не віддавати їй контроль над своїм життям. Баланс між реальним і цифровим світом – це той шлях, що дозволяє зберегти психічне здоров'я й насолоджуватися кожним днем.

Література

Горбатюк Т.В. Психічне здоров'я людини в мережевому суспільстві. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2018. 295, 198-206.

Горбатюк Т.В. Розвиток Інтернет-середовища в ретроспективі та перспективі. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2017. 274. 44-51.

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Горобець Артем Борисович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки;
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЛЮДИНА ТА СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ: НОВА ПАРАДИГМА РОЗВИТКУ ЦИВІЛІЗАЦІЇ

Світова цивілізація вступила в нову етапну фазу, що вимагає перегляду основних принципів її розвитку. У ХХІ столітті глобалізація, технологічна революція та екологічні виклики змінюють не лише спосіб життя, а й саму сутність взаємодії людини з навколишнім світом. Традиційні концепції розвитку, орієнтовані на просте економічне зростання, поступово поступаються новим ідеям, що націлені на гармонійне поєднання прогресу, стійкості та гуманізму. Це вимагає перегляду місця людини в цивілізації, її ролі у розвитку планети та пошуку нових шляхів гармонізації людської діяльності з природою.

Глобалізація, яка визначає інтеграцію економік, політичних систем та культур, має як позитивні, так і негативні наслідки для людства. Вона відкриває нові можливості для розвитку науки, бізнесу та освіти, забезпечує доступ до новітніх технологій та інформації, але водночас посилює соціальну нерівність і викликає загрозу культурної однорідності. Це ставить питання: як людина може зберегти свою унікальність в умовах глобальної взаємозалежності?

Нова парадигма розвитку цивілізації повинна передбачати не лише економічний прогрес, але й враховувати соціальні й екологічні аспекти. Глобалізація повинна стати рушієм для зміцнення глобальної солідарності, захисту прав людини та збереження культурного різноманіття. Людина в ХХІ столітті потребує створення умов для своєї повноцінної участі у глобальних процесах, де її інтереси і потреби стають частиною колективної відповідальності.

Історично цивілізації прагнули підкорити природу, перетворюючи її ресурси на інструменти для власного розвитку. Однак сьогодні глобальні екологічні проблеми, такі як зміна клімату, забруднення повітря та води, ставлять перед людством нові виклики. Сучасна цивілізація потребує переосмислення свого ставлення до природи, переходячи до концепції сталого розвитку, де природа розглядається не як ресурс для експлуатації, а як рівноправний компонент глобальної екосистеми, з яким треба жити в гармонії.

Нова парадигма розвитку передбачає інтеграцію екологічних та соціальних аспектів, впровадження технологій, що зменшують вплив на навколишнє середовище. Людина повинна не лише мінімізувати шкоду, а й активно відновлювати екосистеми та використовувати відновлювані ресурси, щоб забезпечити сталий розвиток для майбутніх поколінь.

Технології в ХХІ столітті стали основним рушієм прогресу. Від штучного інтелекту до біотехнологій, від автоматизації до робототехніки – всі ці інновації змінюють соціальну структуру та ринок праці, створюючи як нові можливості, так і загрози. Технологічні досягнення можуть призвести до втрати робочих

місць, посилення нерівності та ізоляції. Важливим є гуманізація технологій, яка передбачає, що технічний прогрес має служити благу людини, сприяти її розвитку, а не замінити або підкорити.

Інновації мають бути спрямовані на поліпшення умов життя, розвитку творчих здібностей людини та забезпечення доступу до ресурсів для всіх соціальних груп. Нові технології повинні створювати можливості для інтелектуального й емоційного розвитку особистості, допомагати адаптуватися до швидко змінюваного світу, забезпечуючи рівність і соціальну справедливість.

Людина, її права, потреби і розвиток залишаються в центрі нової парадигми розвитку цивілізації. Якщо в попередніх етапах розвитку людства основну увагу приділяли технократичному прогресу, то в XXI столітті стає актуальним акцент на людині як індивідуумі, що має право на гідне життя, розвиток і самовираження. Це передбачає створення умов для рівних можливостей, збереження культурної різноманітності та підтримки різних соціальних моделей.

Основною метою є забезпечення високого рівня розвитку інтелектуального та емоційного потенціалу людини, який буде сприяти не лише економічному зростанню, але й моральному та духовному вдосконаленню. Таким чином, людська особистість в центрі нової парадигми розвитку є ключем до гармонії та стійкості цивілізації.

Культура в умовах глобалізації та технологічних змін стає важливим фактором, що визначає напрямок цивілізаційного розвитку. Вона не лише відображає соціальні та економічні процеси, але й є важливим інструментом для формування моральних і етичних норм. Нові підходи до культури вимагають синтезу традиційних цінностей з новітніми технологіями, що дозволить створити нові форми комунікації, зберегти культурне різноманіття та інтегрувати культури в глобальний контекст.

Освіта відіграє ключову роль у формуванні світогляду людини, заснованого на взаємоповазі, толерантності та відповідальності за майбутнє планети. Культура має стати основою для розвитку моральних якостей людини, сприяти її адаптації до сучасних викликів.

У сучасному світі зміни в економіці, спричинені глобалізацією та технологічною революцією, вимагають перегляду традиційних економічних моделей. Сучасні економічні парадигми мають враховувати не лише економічне зростання, але й соціальну справедливість, сталий розвиток і збереження біорізноманіття. Перехід від ресурсно-орієнтованої до інноваційної економіки, що базується на знаннях, є ключовим етапом у досягненні соціальної справедливості та стійкості цивілізації.

Нова парадигма розвитку цивілізації, яка поєднує економічні, соціальні та екологічні аспекти, є необхідною для забезпечення гармонії між людиною, технологіями та природою. В умовах XXI століття людство повинно переглянути свої підходи до розвитку, відходячи від технократичного, ресурсоцентричного підходу і зосереджуючись на гуманістичній моделі, в якій людина є центром розвитку. Це дозволить зберегти гармонію в цивілізації та забезпечити стійкий розвиток для наступних поколінь.

Література

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Циганов Олександр Олександрович,
Факультет інформаційних технологій,
Економічна кібернетика
ek24-o.tsyhanov@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЯК ТЕХНОЛОГІЇ ВПЛИВАЮТЬ НА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ В ХХІ СТОЛІТТІ?

У наш час технології стали життєво важливими. Важко уявити сучасну людину без мобільного пристрою, доступу до Інтернету та використання соціальних мереж. Але чи покращують ці технології наше життя? Чи не заважають вони рости як люди та підтримувати справжні стосунки? Давайте розглянемо це.

З одного боку, технології створили для нас безліч можливостей. Інтернет дає нам можливість отримувати знання з будь-якого куточка світу, спілкуватися з людьми з різних країн і дізнаватися про події, які відбуваються в інших місцях. Це допомагає нам отримати нові знання, знайти роботу або навчання за кордоном і розширити наш кругозір. Наприклад, ви можете переглянути онлайн-курс університету та навчатися вдома.

З іншого боку, технології також мають негативні сторони. Люди часто стають настільки залежними від мобільних пристроїв і соціальних мереж, що перестають відчувати реальність. Людей можна побачити, як йдуть по вулиці, втупившись у свій телефон, або сидячи в кафе. Вони взаємодіють з кимось через екран замість живого спілкування. Це означає, що спілкування є поверхневим.

Залежність від технологій є ще одним питанням. Багато людей відчувають стрес, якщо вони не можуть знайти свій телефон або не можуть отримати доступ до Інтернету. Це може викликати тривогу, занепокоєння та навіть депресію. Термін «номофобія» – це страх залишитися без телефону. Важливо пам'ятати, що технології повинні допомагати нам, а не навпаки.

Також технології впливають на нашу конфіденційність. Соціальні мережі збирають інформацію про нас, а наші особисті дані легко доступні в Інтернеті.

Адже ми втрачаємо приватність і стаємо «прозорими» для світу, це може становити загрозу.

Самі по собі технології не є «хорошими» чи «поганими». Вони – інструменти, які можна використовувати різними способами. Можна використовувати смартфон для навчання або саморозвитку, а не проводити години в соціальних мережах.

Таким чином, технології є значним інструментом, який змінює наше життя. Щоб не втратити себе та своє справжнє життя, важливо знати, як їх використовувати. А не замінювати наші емоції, досвід і спілкування, технології повинні допомогти нам. Завдяки нам вони можуть стати нашими друзями чи ворогами.

Література

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатовимірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Петрієнко Тетяна Андріївна,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія,
ta179855@gmail.com

Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЦИФРОВЕ САМОВИРАЖЕННЯ І ПРИВАТНІСТЬ: ДЕ МЕЖА МІЖ ОСОБИСТИМ І ПУБЛІЧНИМ

У сучасному суспільстві, де технології стали невід'ємною частиною нашого життя, питання особистого простору, самовираження та приватності набувають особливої актуальності. Сьогодні кожен із нас залишає цифровий слід, який може розповісти про нас більше, ніж ми самі того бажаємо. Соціальні мережі та інші онлайн-платформи надають змогу вільно висловлювати свої думки, переконання та почуття, але водночас піддають нас ризику надмірного втручання в особисте життя. Де проходить межа між особистим і публічним у цифровому світі? І чи дійсно ми контролюємо цю межу?

Перше, що привертає увагу в обговоренні цієї теми, – це зростаюча залежність людей від соціальних мереж як платформи для самовираження. У Facebook, Instagram, TikTok та інших соціальних мережах люди діляться своїми

думками, фотографіями, відео та навіть потаємними почуттями, сподіваючись на визнання, підтримку чи розуміння. Проте, публікуючи особисту інформацію, ми часто не усвідомлюємо, що одночасно віддаємо її в користування цим платформам та їхнім алгоритмам. Чим більше ми ділимося, тим більше втрачаємо контроль над особистими даними. Філософськи можна розглянути, чи залишається наше самовираження по-справжньому особистим, коли ми публікуємо свої думки та зображення на глобальній публічній платформі. Схоже, що для багатьох людей кордони між приватним і публічним стають дедалі розмитішими. Спокуса ділитися усім – від особистих переживань до рутинних моментів життя – часто підкріплюється бажанням привернути увагу, отримати схвалення або визнання. Питання полягає в тому, чи усвідомлюють люди, що це самовираження не є повністю безпечним. Кожна нова публікація додає до нашого «цифрового досьє», і жодна інформація не може бути на 100% захищеною. Крім того, у сучасному цифровому світі практично немає чіткої лінії між особистим і публічним. Навіть видалена публікація може залишитися в кешах пошукових систем або у скріншотах інших користувачів. Це створює ілюзію «вічного життя» цифрових слідів. Інформація, яку ми колись вважали незначною або безпечною для публікації, з часом може бути використана проти нас, або навіть визначити наше майбутнє. Наприклад, потенційні роботодавці часто перевіряють профілі кандидатів у соціальних мережах, і те, що виглядало доречним кілька років тому, може негативно вплинути на їхні рішення.

Постає запитання: чи можемо ми, як користувачі, захистити власну приватність і водночас залишатися активними учасниками соціального життя онлайн? З одного боку, можна встановити приватні налаштування профілів або зменшити кількість публікацій, але це не гарантує повної безпеки. Технологічні компанії мають свої алгоритми, які збирають дані і використовують їх для реклами або навіть продають третім сторонам. Усе, що ми робимо в цифровому просторі, так чи інакше стає частиною великої інформаційної бази, яка може бути використана як для впливу на наші рішення, так і для маніпуляції нашою свідомістю. На додаток, у сучасному суспільстві виникає ще одна дилема: чи повинні ми взагалі прагнути повної конфіденційності в епоху інформаційної відкритості? Одні філософи вважають, що в умовах тотальної прозорості індивід має адаптуватися до реалій, де все, що його оточує, є загальнодоступним. Інші наполягають на необхідності встановлення чітких етичних і законодавчих рамок, які б захищали нашу приватність і обмежували збір даних без нашої згоди.

Отже, цифрове самовираження ставить перед нами серйозні філософські питання про природу приватності. Якщо колись межі між особистим і публічним були чіткими, то сьогодні вони практично зникли. Водночас, у нас залишається право вибору: ми можемо самі вирішувати, скільки і якої інформації публікувати, розуміючи, що наш цифровий слід є частиною нашого сучасного «я». У цій новій реальності приватність стає одночасно і привілеєм, і викликом, а свідомий підхід до онлайн-діяльності – ключем до збереження власної ідентичності.

Література

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Горбатюк Т.В. Розвиток Інтернет-середовища в ретроспективі та перспективі. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2017. 274. 44-51.

Горбатюк Т.В. Психічне здоров'я людини в мережевому суспільстві. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2018. 295, 198-206.

Горбатюк Т.В. Грід-комп'ютерінг як прояв глобалізаційних процесів сучасної науки. Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Філософія. Соціологія. Політологія. 2012. Т. 20, вип. 22 (2).-С. 65-71.

Мельник Аліна,

Факультет інформаційних технологій,

Комп'ютерні науки;

kn24-a.melnyk@nubip.edu.ua

Викладач консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ ВІЙНИ: ЧИ МОЖЛИВИЙ СВІТ БЕЗ ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ?

Війна – одна з найсерйозніших суперечностей людського буття, страшне й неминуче явище в історії цивілізації. Від давніх війн до сучасних збройних конфліктів війна переслідувала нас як форма боротьби за ресурси, ідеї та вплив. Однак люди завжди прагнули миру і утопічно мріяли про світ без насильства та кровопролиття. Чи можливий світ без збройних конфліктів? Чи можна уявити суспільство, яке уникає війни як способу вирішення конфлікту?

На мою думку війна як частина людської природи. Одна з найдавніших філософських концепцій полягає в тому, що війна є частиною людської природи. У своїй книзі «Левіафан» філософ Томас Гоббс стверджував, що люди вроджено схильні до агресії, боротьби за виживання та конкуренції. На його думку, у природньому стані людина перебуває у стані «війни всіх проти всіх», і лише суспільний договір може обмежити це прагнення до насильства. Якщо війна - це справді людська природа, то чи можливо її викоринити?

Однак сучасні антропологі вважають, що люди не народжуються войовничими. Також на мою думку війна - це продукт соціальних, політичних та економічних умов. У примітивних суспільствах, де ресурси були рівномірно розподілені, часто існували способи уникнути конфлікту. Лише коли виникають відмінності у власності, державі та ідеології, з'являються передумови для війни. Це пов'язано з тим, що якщо конфлікти викликані зовнішніми факторами, то їх можна вирішити за допомогою соціальних реформ.

Війна завжди була засобом вирішення конфліктів, коли дипломатія і переговори зазнавали невдачі. За словами військового теоретика Карла фон Клаузевіца, «війна - це продовження політики іншими засобами». Війна може вирішити питання, пов'язані з територією, економічним впливом та культурною гегемонією. Однак у сучасному світі роль війни як засобу досягнення цілей поступово втрачається завдяки розвитку дипломатії, міжнародних правових норм та ООН. Виникає питання, чи війна більше не потрібна як метод досягнення національних інтересів.

Деякі філософи, такі як Іммануїл Кант, висловлювали свої думки про можливість «тривалого миру». Кант вважав, що стабільність може бути досягнута без застосування сили завдяки правовому і моральному прогресу людства, створенню міжнародних організацій і поширенню демократії. Країни, побудовані на принципах права і справедливості, стверджував він, зможуть вирішувати конфлікти мирним шляхом, а отже, матимуть менше причин для ведення війни.

Науковий прогрес, глобалізація і технології створюють нові основи для мирного співіснування. Сьогодні світ взаємозалежний, а широкі економічні зв'язки між державами стають важливішими за територіальні претензії. Більшість розвинених країн розуміють, що сучасні війни завдають надмірної шкоди як людським ресурсам, так і економічним системам. Водночас такі проблеми, як зміна клімату, бідність і тероризм є викликами для всього людства, незалежно від національних кордонів. Це може бути потужним стимулом для пошуку шляхів вирішення протиріч без застосування сили.

Однак не можна ігнорувати існування політичних та ідеологічних протиріч, які спричиняють насильство. Приклади сучасних конфліктів у різних регіонах світу показують, що не всі країни готові до мирного співіснування. На жаль, конфлікти за вплив, ресурси та культурну ідентичність ще довго залишатимуться джерелом напруженості. Однак з подальшим розвитком міжнародних інституцій та глобальних правових норм, а також зі зростанням обізнаності міжнародної спільноти, війна може поступово втратити своє значення.

Отже, світ без збройних конфліктів - це складна ідея, але не зовсім нездійсненна. Війна в її традиційному розумінні як масове кровопролиття заради політичних чи економічних цілей може поступово втратити своє значення в умовах глобальної взаємозалежності та розвитку мирних способів вирішення конфліктів. Однак реалізація цього ідеалу вимагатиме глибоких змін у людській свідомості, зміцнення міжнародних інституцій, освіти та відмови від агресії як засобу досягнення цілей.

Можливо, світ без війни - це не просто утопія, а мета, якої можна досягти спільними зусиллями. Людство має можливість поступово перевести поняття конфлікту з військової площини у площину переговорів, компромісів та співпраці. Тож, хоча шлях до світу без війни може бути довгим і важким, він вартий того, щоб пройти його заради створення суспільства, заснованого на принципах справедливості, співпраці та поваги до всіх народів.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. - Київ-Ніжин: Видавець Лисенко М.М., 2015. 640 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатомірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Толкач Володимир Георгійович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія,
trapnax43@gmail.com
Викладач консультант:
Горбарюк Тарас Віталійович

ЛЮДИНА ТА ГЛОБАЛІЗОВАНИЙ СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ

ХХІ століття – це епоха, яка характеризується бурхливим розвитком технологій, глобалізацією, змінами в соціальних, культурних та економічних структурах суспільства. Вона вимагає від людини нових підходів до розуміння своєї ролі у світі, а також здатності адаптуватися до швидких змін, що відбуваються навколо.

Однією з основних рис ХХІ століття є технологічний прогрес, який змінив наше повсякденне життя. Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) стали основою для розвитку нових сфер діяльності, таких як штучний інтелект, робототехніка, біотехнології, інтернет речей. Ці інновації не лише забезпечили можливості для автоматизації процесів у виробництві, але й змінили спосіб взаємодії між людьми.

Мобільні телефони, соціальні мережі, хмарні технології змінили комунікацію, зробивши її миттєвою і глобальною. Зараз люди можуть працювати, навчатися та спілкуватися, не виходячи з дому, що, в свою чергу, створює нові виклики для соціальних відносин і культури.

Розвиток штучного інтелекту та автоматизація праці викликають занепокоєння щодо майбутнього робочих місць і необхідності перекваліфікації. Також стає актуальним питання етики у взаємодії з новими технологіями, зокрема у таких сферах, як штучний інтелект, генетика та біотехнології.

Глобалізація є невід'ємною частиною ХХІ століття. Вона передбачає збільшення взаємозалежності країн, розвиток міжнародної торгівлі, культури, науки та політики. Одним із наслідків глобалізації є перехід до "глобального села", де інформація швидко поширюється, а події в одному куточку світу мають безпосередній вплив на інші частини планети.

Глобалізація створює можливості для економічного зростання та розвитку, але водночас призводить до загострення нерівності між країнами та соціальними групами. Мільйони людей залишаються без доступу до базових благ, таких як охорона здоров'я, освіта та їжа. Це ставить перед людством нові завдання, зокрема у сфері забезпечення справедливого розвитку та боротьби з бідністю.

XXI століття також супроводжується серйозними екологічними викликами. Проблеми зміни клімату, знищення біорізноманіття, забруднення довкілля стають глобальними проблемами, які потребують негайних заходів. Людство більше не може ігнорувати наслідки свого впливу на навколишнє середовище.

Сталий розвиток – це концепція, яка передбачає досягнення балансу між економічним розвитком, соціальним благополуччям та охороною навколишнього середовища. Вона вимагає змін у підходах до використання ресурсів, зменшення викидів парникових газів, використання відновлювальних джерел енергії та збереження природних екосистем.

Зміни, що відбуваються в екології, вимагають від людини не лише адаптації до нових умов, але й активних зусиль для створення більш стійких і відповідальних моделей поведінки.

Соціальні зміни XXI століття значною мірою зумовлені технічними досягненнями, але також і новими ідеями в культурній та політичній сферах. Виникнення нових форм сім'ї, зміни в структурах робочих місць, питання рівності прав людини, гендерні та расові питання – усе це є частиною соціальних трансформацій.

Особливо важливим є розвиток інклюзивності та прав людини. У багатьох країнах спостерігається посилення боротьби за права жінок, меншин, а також за права ЛГБТ-спільнот. Зростає усвідомлення важливості культурної різноманітності та соціальної справедливості.

Соціальні мережі відіграють значну роль у формуванні нових соціальних практик, як в політичному, так і в особистісному житті. Вони стали платформами для активізму, поширення ідей та мобілізації, але також породжують нові проблеми, такі як фейкові новини, кібербулінг і соціальна ізоляція.

Сучасний світ – це інформаційне суспільство, де дані та знання стають основним ресурсом. Інтернет, великі дані, блокчейн, криптовалюти – усі ці явища пов'язані з інформацією та її обробкою. Людина XXI століття повинна навчитися орієнтуватися в цьому інформаційному потоці, ефективно використовувати інформацію для вирішення особистих і колективних завдань.

Інформаційна революція створює як нові можливості, так і нові загрози. Проблеми приватності, кібербезпеки, маніпуляцій та інформаційної війни є важливими питаннями для людства. Людина повинна розвивати критичне мислення та медіаграмотність, щоб здобути надійні знання та уникнути маніпуляцій.

Людина XXI століття стикається з неймовірними можливостями і викликами, що виникають внаслідок технологічних, соціальних та екологічних змін. Вона повинна адаптуватися до нових умов життя, розвивати нові навички, відповідати на глобальні виклики та створювати стійке і справедливе суспільство.

Сучасний світ вимагає від людини не лише економічної та технологічної адаптації, а й глибокого усвідомлення своєї відповідальності перед майбутніми поколіннями та планетою в цілому. Роль людини в ХХІ столітті – це роль активного учасника глобальних змін, здатного сприяти розвитку сталого, справедливого та гармонійного суспільства.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. - Київ-Ніжин: Видавець Лисенко М.М., 2015. 640 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатовимірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Рябокін Євгеній Олексійович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки;
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЛЮДСТВО ХХІ СТОЛІТТЯ: НАДІЇ ТА ЗАГРОЗИ

Люди в ХХІ столітті живуть у час складних змін, який, за словами багатьох філософів, є часом надії та загроз.

Технологічний прогрес розсуває межі можливого і неможливого, змушуючи нас переосмислити природу людського існування.

Ми стикаємося з парадоксом: Досягнення науки і техніки, з одного боку, відкривають нові горизонти, а з іншого – викликають побоювання, що людська сутність може бути втрачена.

Штучний інтелект, генетична модифікація, віртуальна реальність – все це викликає питання про те, чи залишаться люди людьми і які моральні наслідки матимуть ці зміни.

Концепція трансгуманізму є центральною, вона ставить питання про етику та межі людського впливу на нашу власну природу.

Сучасна філософія реагує на екологічні проблеми та визнає, що подальший розвиток неможливий без почуття відповідальності перед природою та майбутніми поколіннями.

Ідея гармонії між людиною та навколишнім середовищем набуває значення в усьому світі.

Зміна клімату, втрата біорізноманіття та забруднення змушують людство переглянути своє ставлення до світу та його вплив на планету.

Ми живемо в час, коли екологічна етика стає наріжним каменем філософських досліджень.

Тому що ми стикаємося з необхідністю діяти так, щоб захистити світ для тих, хто прийде після нас.

Екзистенціальні питання визначають XXI століття, особливо в час, коли технології та цифрова реальність часто замінюють справжній досвід.

У світі, де майже кожен аспект життя, від роботи до спілкування, перейшов на цифровий рівень, люди постійно стикаються з такими питаннями, як: Хто я насправді?

Відсутність автентичності та можливість втрати справжнього сенсу життя стає все більш актуальною проблемою.

Ця філософія займається питаннями свободи вибору, пошуку себе, вміння знаходити істину, життя в умовах інформаційного тиску та соціальних мереж.

Соціальна справедливість і права людини стають центральними питаннями етики в контексті глобалізації.

Сучасний світ розширює межі та зближує різні культури, релігії та традиції.

Це створює безпрецедентні можливості для обміну ідеями, але також вимагає гармонії між різними точками зору та ідентичністю.

Гендерна рівність, інтеграція та справедливість – це цінності, без яких не може існувати сучасне суспільство.

Повага до прав, ідентичності та особистих цінностей усіх людей є основою філософських дебатів і політичних дій.

Таким чином, люди XXI століття постійно шукають баланс між технічним прогресом і збереженням людських цінностей, між особистим сенсом життя і глобальними цілями, між економічним зростанням і гармонією з природою.

Це час великих викликів і великих можливостей, коли філософія є не лише наукою про світ, але й практичним інструментом для перетворення світу.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. - Київ-Ніжин: Видавець Лисенко М.М., 2015. 640 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатовимірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Бабій Іван Олександрович,
Факультет інформаційних технологій
Економічна кібернетика
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

СУСПІЛЬНА СУТНІСТЬ ЛЮДИНИ

Людина є не лише біологічною істотою, а й істотою соціальною. Її сутність неможливо розкрити без врахування контексту взаємодії з іншими людьми, суспільними інститутами та культурними традиціями. Саме в суспільстві людина знаходить себе, формується її особистість, і саме суспільство впливає на розвиток її здібностей, переконань і цінностей.

Людина як соціальна істота завжди є частиною певного соціуму. Ще з перших етапів свого розвитку, від моменту народження, вона занурена в соціальне середовище, де взаємодіє з іншими людьми, набуває досвіду і формується під впливом різних соціальних факторів. Сім'я, школа, суспільство в цілому – всі ці інститути формують індивіда, надаючи йому знання, навички, норми поведінки та переконання, які визначають його місце у світі.

Основою суспільної сутності людини є її здатність до спілкування, співпраці та взаємодії з іншими. Лише через взаємодію з іншими людьми людина може реалізувати себе, розвивати свої таланти, задовольняти свої потреби та прагнення. Суспільство виступає тим простором, де людина може не лише здійснювати свої індивідуальні прагнення, а й будувати стосунки, формувати ідентичність, шукати сенс свого існування.

У соціальному контексті людина є частиною ширшої соціальної структури. Вона взаємодіє з іншими членами суспільства на різних рівнях: економічному, політичному, культурному. Це взаємодія постійно формує соціальні норми та правила, які визначають поведінку людини у суспільстві. Соціальна структура, в свою чергу, змінюється під впливом змін у суспільних відносинах, тому людина, як і саме суспільство, є постійно змінною.

Особливістю суспільної сутності людини є те, що її існування без соціуму є неможливим. Людина потребує іншого, щоб стати людиною. Кожна людина є результатом історичних, соціальних, культурних та економічних умов, у яких вона розвивається. Однак водночас, людина здатна впливати на суспільство, змінювати його. Вона не є пасивним учасником соціальних процесів, а активним суб'єктом, який має можливість через свої дії, переконання та рішення змінювати навколишній світ.

Природа людини унікальна тим, що вона здатна не лише пристосовуватися до існуючих соціальних умов, але й формувати нові. Через свою здатність до свідомих виборів, людина може впливати на розвиток соціальних процесів, на культуру, економіку, політику. Історія людства – це історія боротьби за права, свободи, зміни в суспільстві, покращення умов життя та створення нових можливостей для самовираження.

Важливим аспектом є те, що людина не існує в ізоляції від інших. Вона завжди взаємодіє з іншими людьми, і ця взаємодія, у свою чергу, формує суспільні цінності та норми. Соціальні відносини створюють те, що ми називаємо суспільною структурою: система ролей, норм, правил і очікувань. Людина знаходить себе саме через ці взаємозв'язки.

Не менш важливим аспектом є те, що людина здатна до рефлексії, тобто осмислення своїх вчинків і поведінки, а також поведінки інших людей. Це дає їй змогу коригувати свою поведінку, пристосовуватися до змінюваних умов і взаємодіяти з іншими в більш конструктивний і раціональний спосіб.

Таким чином, суспільна сутність людини є багатоаспектною і складною. Вона полягає у постійній взаємодії з іншими людьми і впливає на формування її особистості. Людина не лише частина суспільства, а й активний учасник його розвитку. Це взаємодія є основою її існування, і саме в суспільному контексті людина знаходить своє місце та розвивається.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. - Київ-Ніжин: Видавець Лисенко М.М., 2015. 640 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Самарський А.Ю. Світ як транзитне мегасуспільство: цивілізаційний, культурний, науковий виміри. - Київ: «Медінформ», 2016. 408 с.

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 309 с.

Скринік Ярослав Віталійович
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ АНІМЕ *MONSTER*: ПРИРОДА ЗЛА І МОРАЛЬНИЙ ВИБІР

Аніме "Монстр", що базується на манзі Наокі Урасави, є одним із найфілософськіших творів сучасної культури, яке досліджує основні питання про природу зла, відповідальність за власні рішення та складність моральних позицій. Це оповідь про доктора Кензо Тенму, обдарованого японського нейрохірурга, що працює в Німеччині, який рятує життя маленькому хлопчику на ім'я Йохан Лібер. Однак це рішення, що має благородні наміри, стає початком його особистої трагедії. Йохан, порятунок якого був для Тенми актом гуманізму та професійного обов'язку, виростає безжальним вбивцею, чії вчинки ставлять під сумнів традиційні уявлення про людську природу та моральність.

Вибір і наслідки: природа свободи волі

Ключовою темою твору "Монстр" є моральний вибір та відповідальність за його наслідки. Вперше Тенма стикається з важкою моральною дилемою, коли вирішує врятувати життя хлопчика замість того, щоб провести операцію на важливому політичному діячеві, лікування якого він мав здійснити за вказівкою начальства. Цей вибір стає символом його відданості лікарській етиці, але водночас виявляється фатальним – у майбутньому Йохан перетворюється на безжального вбивцю. Це рішення ілюструє межу між особистим вибором і його впливом на навколишній світ. Здавалося б, вчинок Тенми був справедливим та морально виправданим, проте наслідки цієї дії кардинально змінили його життя, ставлячи під сумнів саме поняття свободи волі.

Філософія детермінізму, що досліджує причинно-наслідкові зв'язки, стверджує, що наші дії є результатом впливу попередніх обставин, отже, в певному сенсі, людина позбавлена істинної свободи волі. Дії Тенми, навіть якщо вони були продиктовані найкращими намірами, призводять до руйнування і смерті, чого він не міг передбачити.

Природа зла: вибір чи призначення?

Особливу роль у творі "Монстр" відіграє персонаж Йохан Лібера, який втілює питання природи зла. З раннього віку Йохан зазнавав жорстоких експериментів у дитячому притулку, що мали на меті знищити його особистість і перетворити на "монстра". Проте постає питання: чи був він спочатку злом, чи його характер сформувався під впливом жорстокого оточення? Це питання резонує з багатьма філософськими концепціями зла, зокрема з нігілізмом Фрідріха Ніцше та психоаналітичною теорією Зигмунда Фрейда, які ставлять під сумнів саме поняття "природного зла".

Йохан майстерно маніпулює людьми, ставлячи їх у ситуації, в яких вони виявляють свої вразливості та піддаються страхам. Внаслідок цього персонаж постає не лише як типовий антагоніст, а скоріше як втілення руйнівного, темного аспекту людської психіки. Його образ піднімає питання про те, чи є зло автономною сутністю, чи воно існує лише завдяки діям людини, її виборам та страхам. Йохан виступає своєрідним дзеркалом, що відображає оточуючим їхні власні темні риси, приховані за масками доброчесності. Цей аспект спонукає глядача замислитися над межами між добром і злом та над можливістю повного позбавлення від тіней, які є в кожному з нас.

Роль суспільства і відповідальність особистості

Аніме Monster також підкреслює важливість суспільства у формуванні особистості, акцентуючи на тому, що соціальні інститути, призначені для захисту дітей і забезпечення їх виховання, можуть виявитися деструктивними. Йохан та його сестра Анна зазнали жахливих травм, перебуваючи у притулку, метою якого було формування особистостей, здатних до жорстокості та маніпуляцій. Система, яка дозволила проведення таких експериментів, ставить під сумнів саму концепцію цивілізації та гуманізму. В цьому контексті Monster критикує суспільство, яке іноді відмовляється визнавати власну відповідальність за появу і виховання «монстрів».

Тема виховання та відповідальності за дії інших резонує з ідеями філософів, таких як Жан-Поль Сартр та Еміль Дюркгайм, які аналізували вплив соціальних

норм на поведінку особистості. Як стверджує Сартр, "пекло – це інші люди", так Йохан втілює цю концепцію у творі *Monster*: саме суспільство, через безлику систему та байдужість до індивідуальних життєвих шляхів, формує монстрів, які зрештою стають загрозою для нього самого.

Людська цінність та пошуки сенсу існування

Одне з ключових питань у *Monster* стосується цінності людського життя та пошуків сенсу в жорстокому і невизначеному світі. Йохан заперечує цінність людського існування, пропагуючи нігілізм, що акцентує увагу на відсутності справжнього сенсу буття. У протилежність цьому, Тенма, хоча й стикається з важкими випробуваннями та сумнівами, поступово усвідомлює, що людське життя має невід'ємну цінність, навіть якщо воно належить найжорстокішому супротивнику.

Протягом свого шляху Тенма виявляє глибокий гуманізм і, незважаючи на спокуси та випробування, залишається вірним своїм принципам. Він вирішує зупинити Йохана не з метою помсти, а щоб захистити тих, хто ще не став жертвою. Це рішення Тенми підтверджує його переконання в тому, що людина повинна нести відповідальність за свої вчинки, навіть якщо це загрожує їй небезпекою. Його шлях і моральні пошуки демонструють, що сенс людського життя полягає у виборі робити добро, навіть коли злі сили здаються непереможними.

Екзистенційний виклик і питання про людську природу

Monster – це не лише кримінальна драма чи психологічний трилер; це глибоке філософське дослідження, яке ставить перед глядачами ряд екзистенційних запитань: що таке зло? Чи можливо відокремити його від людини, чи воно є невід'ємною частиною її природи? І чи може людина повністю відповідати за свої вчинки?

Йохан і Тенма виступають як антиподи: один уособлює заперечення людської цінності та нігілістичне зло, тоді як інший зберігає вірність своїм ідеалам, намагаючись, незважаючи на свої помилки, чинити добро. Їхня взаємодія демонструє, як світ постійно ставить перед людиною моральний вибір, що формує не тільки її особистість, але й майбутнє всього людства.

Таким чином, *Monster* – це оповідь про неминуче зіткнення людини з її внутрішньою тінню. Людина стоїть перед вибором: або протистояти їй, або дозволити їй поглинути себе. У цьому й полягає справжній екзистенційний виклик, який пропонує глядачеві цей аніме-шедевр.

Труш Ігор Анатолійович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки
kn24-i.trush@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

XXI СТОЛІТТЯ - ЕПОХА ПАРАДОКСІВ І ПРОТИРІЧ

XXI століття стало для людства епохою парадоксів і протиріч. Ми живемо в часи, коли технології розвиваються зі швидкістю, яку важко досягнути. За даними дослідження Массачусетського технологічного інституту, обчислювальна потужність комп'ютерів подвоюється кожні 18 місяців. Це відкриває безмежні можливості для науки, медицини та комунікацій. Новітні розробки в галузі квантових комп'ютерів та нанотехнологій обіцяють революціонізувати наше розуміння світу. Але чи стаємо ми щасливішими від цього? Чи не губимося ми в океані інформації, втрачаючи зв'язок із собою та оточуючими? Чи не перетворюємося ми на спостерігачів власного життя, замість того, щоб активно брати в ньому участь?

Сучасна людина має в кишені пристрій, який потужніший за комп'ютери, що відправили людину на Місяць у 1969 році. Смартфони стали продовженням нас самих. Ми фотографуємо, записуємо, ділимося моментами свого життя в реальному часі. Згідно з дослідженням компанії App Annie, середньостатистичний користувач проводить понад чотири години на день, взаємодіючи зі своїм смартфоном. Однак парадоксально, що в епоху тотального зв'язку ми стаємо все більш ізольованими. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, кількість людей, які страждають від депресії та тривожних розладів, зросла на 18% за останнє десятиліття. Це свідчить про те, що технології не завжди приносять очікувану радість і задоволення. Можливо, ми замінюємо реальні емоції на цифрові повідомлення, втрачаючи справжню близькість?

Соціальні мережі, такі як Facebook та Instagram, мають мільярди активних користувачів. Ми постійно оновлюємо стрічку новин, шукаючи підтвердження власної значущості у вигляді лайків та коментарів. Феномен "фабрики вподобань" стає все більш очевидним. Але чи замінить це щире спілкування та емоційну близькість? Психологи все частіше говорять про феномен "цифрового нарцисизму", коли людина будує ідеальний образ себе в онлайні, але втрачає зв'язок зі своєю справжньою сутністю. Згідно з дослідженням Університету Пенсильванії, зменшення часу, проведеного в соціальних мережах, може призвести до зниження рівня депресії та самотності. Ми стаємо заручниками власних віртуальних образів, втрачаючи здатність до глибоких взаємин.

Технологічний прогрес також ставить перед нами етичні питання. Розвиток штучного інтелекту та генетичної інженерії відкриває нові горизонти, але й породжує страхи. Чи може машина перевершити людину у творчості та мисленні? Чи етично втручатися в геном людини, змінюючи хід еволюції? Відомий підприємець Ілон Маск попереджає про потенційні небезпеки

неконтрольованого розвитку штучного інтелекту. Китайський вчений Хе Цзянькуй у 2018 році заявив про народження перших генетично модифікованих дітей, що викликало хвилю обурення в науковій спільноті. Це змушує нас задуматися про межі допустимого в науці та відповідальність за майбутнє людства. Чи готові ми взяти на себе цю відповідальність?

Глобалізація стерла межі між країнами, але чи призвела вона до порозуміння між народами? Культурна уніфікація загрожує зникненням унікальних традицій і мов. За даними ЮНЕСКО, половина з 7000 мов, які існують сьогодні, може зникнути до кінця століття. Ми стаємо свідками того, як світ перетворюється на великий мегаполіс, де всі схожі, але чи відчуваємо ми себе ближчими один до одного? Чи не втрачаємо ми в цьому процесі свою індивідуальність та духовне багатство? Можливо, настав час цінувати та зберігати культурну різноманітність, адже саме вона робить наш світ багатограним та цікавим.

У цьому хаосі інформації та подій людина часто втрачає себе. Ми забуваємо про важливість внутрішнього світу, про потребу в тиші та самопізнанні. Давні філософи говорили: "Пізнай себе, і ти пізнаєш весь світ". Можливо, настав час прислухатися до цих слів і знайти гармонію між зовнішнім і внутрішнім. Практики медитації та усвідомленості набувають все більшої популярності, допомагаючи людям знаходити баланс та спокій у бурхливому світі. Адже без розуміння себе неможливо зрозуміти світ навколо.

Пандемія COVID-19 стала глобальним викликом, який виявив слабкі місця в системах охорони здоров'я, економіках та суспільствах. Вона показала, наскільки взаємопов'язані ми всі, і як швидко проблеми однієї країни можуть стати проблемами всього світу. Пандемія не лише поставила під загрозу фізичне здоров'я мільйонів людей, але й вплинула на психічний стан, економічну стабільність та соціальні відносини. За даними ООН, понад 1,6 мільярда учнів у світі були змушені перейти на дистанційне навчання, що виявило нерівність доступу до технологій та освіти. Водночас пандемія стала каталізатором змін. Вона прискорила процеси діджиталізації, змусила переглянути підходи до роботи, освіти, медицини. Віддалена робота та навчання стали нормою, а технології відіграли ключову роль у підтримці зв'язку між людьми. Пандемія показала, що лише об'єднавши зусилля, ми зможемо протистояти викликам.

Останні роки характеризуються зростанням громадянської активності. Люди виходять на вулиці з вимогами соціальної справедливості, рівності, захисту прав людини. Рухи #MeToo, Black Lives Matter, протести за клімат – усе це свідчить про бажання людей впливати на майбутнє. Молоде покоління не боїться висловлювати свою думку і боротися за зміни. Соціальні мережі стали інструментом мобілізації та поширення інформації, дозволяючи активістам об'єднуватися та доносити свої ідеї до широкої аудиторії.

Це дає надію на те, що суспільство може змінюватися на краще, якщо люди об'єднуються заради спільної мети. Активна громадянська позиція сприяє формуванню більш справедливого та гуманного світу. Але важливо, щоб ці рухи не перетворювалися на короткочасні спалахи, а ставали частиною тривалої

трансформації суспільства. Для цього потрібні системні зміни, освіта та виховання нових поколінь у душі поваги та відповідальності.

Але не все так похмуро. У світі зростає усвідомлення необхідності змін. Рухи за екологію, права людини, соціальну справедливість набирають обертів. Молоде покоління виходить на вулиці з вимогами до урядів і корпорацій. Грета Тунберг стала символом боротьби за майбутнє планети, нагадуючи нам, що кожен голос має значення. Акції "П'ятниці заради майбутнього" об'єднують мільйони молодих людей по всьому світу. Це свідчить про те, що ми не байдужі до проблем світу і готові діяти.

Людина ХХІ століття стоїть перед вибором: продовжувати шлях споживання та егоїзму або переосмислити свої цінності та пріоритети. Можливо, настав час повернутися до витоків, знайти баланс між технологічним прогресом і духовним розвитком. Концепції сталого розвитку та циркулярної економіки стають все більш популярними, пропонуючи альтернативні шляхи розвитку. Адже справжнє щастя не в кількості гаджетів або віртуальних друзів, а в глибині взаємин, у гармонії з природою та самим собою.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Самарський А.Ю. Світ як транзитне мегасуспільство: цивілізаційний, культурний, науковий виміри. - Київ: «Медінформ», 2016. – 408 с.

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Сторожук С. В., Дубровіна О. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Людина, суспільство, держава у філософському дискурсі: історія і сучасність. К.: Міленіум. 2018. 378 с.

Ратушний Демид Миколайович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
ki22-d.ratushnyi@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЛЮДИНА ТА СВІТ ХХІ СТОЛІТТЯ: ВЗАЄМОДІЯ, ВИКЛИКИ ТА НОВІ МОЖЛИВОСТІ

Сучасний світ ХХІ століття – це період глибоких змін та великих можливостей, але водночас і серйозних викликів для людини. Стрімкий технологічний розвиток, глобалізація, екологічні кризи та зміни у соціальній структурі змушують переосмислити роль людини в суспільстві, її цінності та відповідальність. У ХХІ столітті людство знаходиться на перетині багатьох шляхів, що спонукає нас переглянути ставлення до навколишнього світу, власного розвитку та глобальної спільноти.

Глобалізація – один з основних процесів, що визначає життя людини сьогодні. Завдяки розвитку цифрових технологій та економічної взаємозалежності, люди з різних куточків світу стають ближчими одне до одного. Проте глобалізація несе і значні виклики, зокрема зростання нерівності, культурні конфлікти та екологічні проблеми. Людина XXI століття, маючи доступ до різноманітної інформації, зіштовхується із проблемою розрізнення правди і маніпуляції, що ускладнює ухвалення рішень та формування незалежної думки. У сучасному інформаційному середовищі виникає потреба у розвитку критичного мислення як основної навички для розуміння та орієнтації у світі.

Крім того, екологічна криза стала значним викликом нашого часу. Глобальне потепління, забруднення повітря та води, зникнення видів тварин ставлять під загрозу майбутнє планети. Людина XXI століття повинна усвідомлювати свою роль у збереженні природи, переосмислити відносини з навколишнім середовищем та зрозуміти важливість сталого розвитку.

Швидкий розвиток технологій відкрив перед людством безліч можливостей для покращення життя. Інтернет, штучний інтелект, нанотехнології – усі ці досягнення стали інструментами, що можуть зробити світ безпечнішим та комфортнішим. Наприклад, цифрові технології допомагають у розвитку науки, медицини, освіти, створюючи умови для швидшого доступу до знань і покращення якості життя.

Втім, нові технології також піднімають серйозні етичні питання. Наприклад, штучний інтелект, попри його здатність підвищувати ефективність у багатьох сферах, викликає занепокоєння через ризик втрати контролю над його розвитком, можливі соціальні наслідки, зокрема втрату робочих місць. Розвиток генетики, створення нових форм життя також відкривають небачені перспективи, але водночас загрожують фундаментальним етичним принципам. Людині XXI століття належить вирішити, як гармонійно інтегрувати нові технології в життя, зберігаючи людяність і моральні цінності.

У світі швидких змін велике значення набуває індивідуальний розвиток людини. XXI століття ставить перед людиною завдання – бути гнучкою, адаптивною, відкритою до нових знань і навичок. Окрім професійних знань, важливим є розвиток міжкультурної компетенції, емпатії, здатності до співчуття та взаємопідтримки. Сучасний світ – це велика мережа, в якій зв'язки між людьми набули величезного значення, і це спонукає кожного індивідуума до більш усвідомленої ролі у суспільстві, до відповідальності не лише за себе, але й за довкілля, за інших людей та за майбутні покоління.

Людина XXI століття живе у світі, що розвивається швидше, ніж будь-коли. Вона має безліч можливостей, але також і значні виклики. На перетині технологічного прогресу, глобалізації та екологічних проблем перед людством стоїть завдання гармонізувати розвиток збереженням моральних принципів і життєвих цінностей. Сучасна людина повинна постійно переосмислювати свою роль і відповідальність, вчитися новому, бути гнучкою, соціально свідомою і водночас гуманною. Світ XXI століття надає нам унікальні можливості для зростання та вдосконалення, проте лише від нас залежить, яким буде майбутнє цього світу.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. - Київ-Ніжин: Видавець Лисенко М.М., 2015. 640 с.

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Сторожук С. В., Дубровіна О. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Людина, суспільство, держава у філософському дискурсі: історія і сучасність. К.: Міленіум. 2018. 378 с.

Єфімкін Руслан Олександрович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
ruslan.efimkin.school@gmail.com
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЛЮДИНА В ХХІ СТОЛІТТІ – ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

У ХХІ столітті людство занурилося у вир змін, значення яких складно переоцінити. Новітні технології не лише змінили наш спосіб життя, але й суттєво вплинули на психологічний стан людини, її самосвідомість та зв'язок із природою. Людина сучасного світу все більше віддаляється від свого оточення, замінюючи природне середовище цифровим. Це століття також можна розглядати як період відчуження та цифрової ізоляції, де розвиток технологій має не тільки плюси, але й серйозні емоційні та екологічні наслідки.

Епоха цифрових ілюзій: як технології змінюють людське сприйняття реальності. Технології створюють нову реальність, яка поступово замінює фізичний світ на ілюзорний. У віртуальних просторах люди проводять більшу частину свого часу, створюючи там власні ідентичності.

Соціальні мережі та інтернет подарували можливість постійного контакту з іншими, але парадоксально, це призвело до зростання соціальної ізоляції. Люди все більше спілкуються онлайн, уникаючи справжніх контактів. Віртуальне життя створює ілюзію зв'язків, проте часто це поверхневі стосунки, які не задовольняють глибинну потребу у близькості. Залежність від уподобайок та коментарів підміняє реальну самооцінку, формуючи ілюзорне відчуття щастя.

Штучний інтелект виконує рутинні завдання, але разом із тим позбавляє людину інтелектуального виклику. Розумні технології поступово знижують необхідність людської праці та індивідуального мислення, викликаючи залежність від автоматизованих систем. Технології не просто змінюють світ навколо, а й підпорядковують його своїм алгоритмам, віддаляючи людину від здатності самостійно приймати рішення.

Екологічні проблеми ХХІ століття частково є наслідком відчуження людини від природи. Технічний прогрес сприяв забрудненню, вичерпанню ресурсів та

глобальним кліматичним змінам. Однак людство продовжує ставити комфорт вище за екологічні потреби.

Міста стали технологічними оазами, де природа зведена до зелених куточків і парків. Більшість сучасних людей рідко стикаються із справжньою природою. Це віддалення викликає втрачене розуміння значення природного середовища для людства. Люди часто не усвідомлюють, як їхній комфорт і безпечне життя залежить від екологічної рівноваги.

Сучасне суспільство орієнтоване на надмірне споживання і контроль над природою. Натомість гармонія та повага до природного світу відійшли на другий план. Це прагнення до контролю породило численні екологічні кризи, адже природа не здатна нескінченно задовольняти споживчі потреби людства.

В епоху цифрових технологій виникає питання не тільки прав, а й людської моралі. Чи здатна людина дотримуватися своїх моральних принципів у новому світі, де зв'язок між людьми все більше формується технологічно?

Людина сучасності живе з ілюзією контролю над власною інформацією, тоді як цифровий світ позбавляє її цієї привілеї. З кожним новим інтернет-ресурсом ми втрачаємо більше даних про себе, які потім використовуються корпораціями. Питання конфіденційності, хоч і піднімається у суспільстві, поки що не знаходить ефективного вирішення.

Технології створюють однакові шаблони поведінки, змінюючи людську самобутність. Замість унікальності ми бачимо масову культуру, де кожен стає частиною «натовпу», що орієнтується на загальні стандарти. Втрата індивідуальності – це не лише соціальна проблема, але й етична, оскільки зникає потреба у самопізнанні і розвитку особистості.

Сучасна людина все більше розуміє необхідність повернення до своєї природи, зменшення впливу технологій та пошуку гармонії в простих речах. Відновлення зв'язку з навколишнім світом – важливий крок до того, щоб уникнути деградації особистості та природи.

Людство у XXI столітті може йти двома шляхами: або повністю заглибитись у віртуальні реальності, або відновити зв'язок з природою і знайти гармонію у співіснуванні. Лише розуміння цінності справжніх відчуттів та природних процесів здатне повернути людину до істинного розуміння свого місця у світі. XXI століття ставить нас перед викликом – чи ми втратимо себе, підкорившись технологіям, чи збережемо особисту індивідуальність і природу, створивши нове суспільство на засадах гармонії та поваги.

Література

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К.: «Міленіум». 2017. 317 с.

Сторожук С. В., Дубровіна О. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Людина, суспільство, держава у філософському дискурсі: історія і сучасність. К.: Міленіум. 2018. 378 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Самарський А.Ю. Світ як транзитне мегасуспільство: цивілізаційний, культурний, науковий виміри. - Київ: «Медінформ», 2016. 408 с.

Воронцов Євгеній Юрійович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

XXI СТОЛІТТЯ – ЕРА ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

У XXI столітті людство увійшло у нову еру глобалізації, технологічних інновацій, соціальних та культурних змін. Сьогоднішній світ характеризується стрімким розвитком науки та технологій, новими формами комунікації, але й екологічними, етичними та соціальними викликами. Взаємозв'язок людини та сучасного світу став настільки тісним, що зміни в будь-якій сфері негайно відображаються на нашому житті.

Сучасні технології змінили спосіб, яким люди взаємодіють зі світом та один з одним. Цифрова трансформація суспільства породила цілий спектр нових можливостей і викликів.

Інтернет став невід'ємною частиною життя сучасної людини. Згідно з дослідженнями, понад 60% населення Землі має доступ до інтернету (Statista, 2023). Інтернет змінив не тільки спосіб спілкування, але й освіту, роботу, доступ до інформації. Соціальні мережі забезпечили нові форми зв'язків, що позитивно вплинуло на взаємодію між людьми. Однак, водночас це створило проблему інформаційного перевантаження та сприяло виникненню залежності.

Розвиток штучного інтелекту (ШІ) і робототехніки докорінно змінив економіку та трудову сферу. ШІ значно підвищує ефективність у різних галузях, від медицини до промисловості. Наприклад, за допомогою ШІ можна проводити діагностику раку на ранніх стадіях, що значно підвищує шанси на лікування (European Journal of Cancer, 2022). Водночас, автоматизація створює загрозу для традиційних робочих місць, викликаючи страх щодо майбутнього ринку праці.

Один із найбільших викликів XXI століття – екологічна криза, спричинена глобальним потеплінням, забрудненням, вичерпанням ресурсів.

Температура на планеті зростає, що спричиняє природні катаклізми, впливає на сільське господарство, біорізноманіття та інфраструктуру міст (IPCC Report, 2021). Вчені попереджають, що якщо не зменшити викиди вуглекислого газу, наслідки будуть незворотними.

Для забезпечення сталого розвитку важливо зменшити споживання ресурсів і змінити модель економіки. Однією з ключових ідей є "циркулярна економіка", яка передбачає мінімізацію відходів шляхом повторного використання та переробки. Прогрес у цій сфері видно в багатьох країнах, де вже впроваджуються програми з переробки та використання відновлюваних джерел енергії (Ellen MacArthur Foundation, 2022).

Сучасний світ також стикається з етичними викликами, зумовленими розвитком технологій і зміною соціальних норм.

У цифрову еру важливість конфіденційності та захисту даних стала як ніколи актуальною. Масові витoki даних та кіберзагрози загрожують персональній інформації, що призводить до впровадження жорстких регуляцій, таких як GDPR в Європейському Союзі.

Завдяки глобалізації люди стали більше обізнані про свої права. Питання гендерної рівності, захисту меншин, боротьби з дискримінацією та інші соціальні проблеми виходять на передній план (Human Rights Watch, 2022). У суспільстві зростає прагнення до соціальної справедливості та рівності.

Сучасна людина стоїть перед вибором – як використовувати здобутки науки і технологій, щоб покращити життя і зробити світ безпечнішим. Розвиток особистості, свідоме ставлення до природи та використання новітніх технологій повинні стати основою майбутнього розвитку людства.

У XXI столітті людина опинилася на роздоріжжі: або продовжувати шлях руйнування, або перейти до сталого розвитку. Важливо не лише адаптуватися до сучасних умов, але й розвивати свідоме ставлення до майбутнього. Здатність змінюватися, використовуючи новітні технології для покращення світу, є запорукою гармонійного існування людини та природи.

Література

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Самарський А.Ю. Світ як транзитне мегасуспільство: цивілізаційний, культурний, науковий виміри. - Київ: «Медінформ», 2016. 408 с.

Дужій Дмитро Русланович,

Факультет інформаційних технологій

Комп'ютерні науки

kn24-d.duzhii@nubip.edu.ua

Викладач консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ ТА СИМУЛЯЦІЯ СОЦІУМУ

Як зміна реального досвіду через віртуальну реальність впливає на людську психологію? Чи може VR замінити реальний досвід?

Сучасні технології дозволяють нам зануритися у світ, який ще декілька десятиліть тому здавався недосяжним – світ віртуальної реальності (VR). Це середовище, створене комп'ютерними програмами, дозволяє користувачам

переживати досвід, який за рівнем реалістичності може бути схожим на справжній. Але як цей досвід впливає на людську психологію, і чи здатна VR замінити реальний світ?

Однією з основних переваг VR є можливість доступу до досвіду, що був би недосяжним у реальному житті. За допомогою VR людина може, наприклад, "відвідати" інші планети, здійснити подорож у часі або навіть навчитися виконувати небезпечні або технічно складні операції в безпечних умовах. Віртуальна реальність відкриває нові горизонти для освіти та професійного навчання, дозволяючи учасникам глибше поринути в матеріал, симулювати кризові ситуації і при цьому залишатися в повній безпеці. Для багатьох людей це є цінним досвідом, що приносить нові знання і розширює кругозір. Однак постає питання: наскільки цей досвід реальний? Чи не втрачає він сенс у порівнянні з тим, що ми переживаємо у фізичному світі?

Віртуальна реальність має здатність викликати дуже сильні емоції. Симуляції можуть бути настільки реалістичними, що наш мозок починає реагувати так, ніби це відбувається насправді. Наприклад, у віртуальній грі з висотами людина може відчувати страх, подібний до страху, який вона б відчувала на справжній висоті. Проте постійне занурення у віртуальні середовища може викликати залежність і навіть змінити спосіб, у який ми сприймаємо реальність.

Соціальні взаємодії у VR також викликають інтерес дослідників. Віртуальні платформи дозволяють нам спілкуватися, як у звичайному житті, але єдиний зв'язок з людьми там здійснюється через цифрові аватари. Чи можемо ми вважати такі взаємодії "справжніми"? З одного боку, VR може допомогти подолати соціальну тривожність, дозволяючи людям поступово взаємодіяти в умовах, які вони можуть контролювати. З іншого боку, багато досліджень свідчать про те, що надмірне використання VR для соціалізації може знижувати рівень емоційної емпатії та здатність до глибоких особистісних зв'язків.

Інтерес до VR виникає саме тому, що він обіцяє реальність, яка не має обмежень. Проте чи зможе він коли-небудь повністю замінити реальний світ? Один із суттєвих недоліків VR – це брак фізичної взаємодії. Люди – істоти соціальні, і для нас важливий не лише візуальний аспект, а й тактильні та сенсорні відчуття. Наприклад, ніякий VR не здатний передати повний спектр емоцій, які ми відчуваємо під час простого рукостискання чи обіймів.

Заміна реального досвіду віртуальним може також позначитися на нашому здоров'ї. Віртуальні світи, хоч і здатні надавати нові емоції та знання, відволікають нас від справжніх фізичних вправ та здорового способу життя, що може призвести до погіршення фізичного здоров'я. Також існує питання психічного здоров'я – можливе зростання відчуження від навколишнього світу, ескапізму, що згодом може негативно позначитися на здатності адаптуватися до реальності.

Отже, віртуальна реальність є чудовим інструментом для розширення нашого досвіду, симуляції ситуацій, які ми не можемо пережити у звичайному житті, і навіть для взаємодії з іншими. Проте вона не здатна повністю замінити реальний світ. Її можливості залишаються обмеженими, особливо в контексті

фізичних та емоційних аспектів життя, які важко або навіть неможливо передати цифровими технологіями. Зважаючи на вищезгадані аргументи, ми можемо дійти висновку, що VR має велике значення для науки, освіти та розваг, але не може повністю замінити реальний досвід. Скоріше, він може бути використаний для його доповнення, надаючи нові інструменти для розвитку й самопізнання. Однак надмірна прив'язаність до віртуальних середовищ може завдати шкоди нашому психічному та фізичному здоров'ю, і тому вкрай важливо зберігати баланс між віртуальним та реальним світом.

Література

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Бурій Максим Романович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки,
kn24-m.buryi@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ В ЕПОХУ ІНФОРМАЦІЙНОГО НАДЛИШКУ

Сучасний світ характеризується швидким розвитком технологій та масовим доступом до інформації. Щодня мільярди нових повідомлень, новин, статей, відео та зображень поширюються через Інтернет. Завдяки цьому ми маємо доступ до величезної кількості даних, однак така ситуація створює нові проблеми – інформаційний надлишок. Як розібратися в цій безмежній кількості інформації? Як не втратити здатність робити осмислені висновки? Відповіді на ці запитання шукає філософія, яка сьогодні стає не лише наукою про фундаментальні питання буття, а й важливим інструментом для орієнтування в сучасному інформаційному світі.

Інформаційний надлишок є однією з найбільших проблем сучасного суспільства. Кожен день ми отримуємо величезну кількість новин, дописів у соціальних мережах, коментарів, статей і навіть відео. Завдяки новітнім технологіям інформація доступна миттєво, а її обсяг зростає щоразу. У цьому потоці дуже легко загубитися, адже важко вирізнити важливу і правдиву інформацію серед безлічі менш важливих або фальшивих повідомлень. Це може призводити до перевантаження і стресу, адже людина не встигає осмислювати всі ці дані, що поступають до неї з різних джерел.

Крім того, зростання кількості інформації призводить до того, що ми часто приймаємо все за правду без перевірки. Множинність джерел і швидкість

поширення новин можуть сприяти поширенню фейкових новин або маніпуляцій, що створює нові виклики для суспільства. Таким чином, виникає важливе питання: як справедливо оцінити отриману інформацію і чи можна знайти в ній правду?

У таких умовах філософія може стати важливим інструментом для осмислення інформаційного простору. З давніх часів філософи ставили перед собою питання, що є істинним, а що хибним, і як ми можемо зрозуміти, що правда існує. У світі інформаційного надлишку це питання набуває особливої важливості. Критичне мислення, яке є основним елементом філософії, допомагає людині не приймати інформацію без перевірки, а ставитися до неї з певною обережністю. Вчення великих філософів, таких як Сократ і Декарт, наголошують на важливості сумніву та пошуку істини через аналіз і перевірку фактів.

Сократ, наприклад, розвивав метод діалогу, де через питання і відповіді можна було досягнути істинного знання. В сучасних умовах це може бути адаптовано до аналізу інформації: ми повинні ставити собі запитання про джерело інформації, його надійність, контекст і можливі маніпуляції. Філософія також вчить нас бути скептичними щодо занадто простих відповідей на складні питання, оскільки саме це може бути ознакою маніпуляцій.

Філософія сьогодні звертає особливу увагу на етику інформації, адже в умовах інформаційного перевантаження виникають питання про те, як ми можемо захистити приватність і уникнути зловживань інформацією. У світі, де кожен може стати джерелом або поширювачем інформації, важливо розуміти, як вона може впливати на людей, суспільство та культуру.

З одного боку, технології дають нам безпрецедентні можливості для обміну знаннями та ідеями, з іншого – виникає ризик маніпуляцій, поширення неправдивої інформації або навіть порушення особистих прав. Таким чином, важливо створювати етичні норми для роботи з інформацією, аби мінімізувати її негативний вплив. Наприклад, питання прозорості джерел інформації або права на приватність в Інтернеті стали центральними темами для сучасної філософії.

Одним з аспектів, який філософія може допомогти зрозуміти, є психологічні наслідки інформаційного перевантаження. Дослідження показують, що надмірне споживання інформації може викликати стрес, тривогу, навіть депресію. У цьому контексті філософія може служити певним «щитом» від негативного впливу. Наприклад, стоїки, такі як Марк Аврелій, вчать важливості внутрішньої гармонії і здатності зберігати спокій у світі, що постійно змінюється. Вони наголошують на тому, що ми не можемо контролювати навколишній світ, але можемо контролювати свою реакцію на нього. Це особливо важливо в епоху, коли ми постійно піддаємося впливу нових інформаційних хвиль.

Таке розуміння допомагає нам не лише фільтрувати інформацію, а й зберігати психічну рівновагу. Філософія також вчить не піддаватися маніпуляціям та зберігати здорову дистанцію від нав'язуваних ідей, даючи можливість самому визначати, що важливо в нашому житті.

У сучасному світі інформаційного надлишку філософія займає важливу роль у формуванні критичного мислення, етики взаємодії з інформацією та психологічного благополуччя. Вона дозволяє нам не тільки аналізувати дані, а й

знаходити відповіді на важливі питання про правду, мораль і відповідальність. У світі, де ми щодня отримуємо нові потоки інформації, філософія допомагає нам зберігати ясність думки, бути обережними у прийнятті рішень і залишатися вірними своїм цінностям. Вона навчає нас, як орієнтуватися в потоці даних, щоб не загубити себе в ньому, а використовувати інформацію на благо.

Література

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Горбатюк Т.В. Розвиток Інтернет-середовища в ретроспективі та перспективі. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2017. 274. 44-51.

Горбатюк Т.В. Психічне здоров'я людини в мережевому суспільстві. Науковий вісник НУБіП України. Серія: Гуманітарні студії. 2018. 295, 198-206.

Ковалівська Алла Вадимівна,
Факультет ветеринарної медицини
Kovalivakaalla000@gmail.com

Викладач консультант:
Ірина Іванівна Вакулик

ЛЮДИ НЕЗМІННІ (АБО ДУМКИ ПРО ПОДІЇ СЬОГОДЕННЯ)

Двадцять перше століття – унікальне, що, звичайно, можна сказати про абсолютно кожне, кожного року і кожного дня. Проте саме це робить думку кожного особливою: можливо, хтось пише це в дома з чаєм, немов в осінньому передчутті вкутаний в коцик, хтось, можливо, як звичайні домашні завдання, може сидіти за столом, приділяти цьому особливу увагу під виглядом, «ну це треба», а ось хтось, як я, може писати, сидячи в метро під час тривоги. Тож у кожної людини, у кожної особистості є різні обставини. І це обставити, що створюють калейдоскоп. Але зараз не про це все.

Такий час, що змушує шукати нові ідеї та зацікавлювати читачів новими стилями, тож розглянемо спочатку все не під моїм, дуже критикуючим поглядом, що має свою дуже особисту думку. Як би там не було, її не позбутися.

Першим кроком, щоб зрозуміти наш всесвіт та мешканців, треба згадати писані всім правила творення. Локація у нас вже всім знайома. Насправді, навіть не до кінця, але малодосліджені регіони нашими головними героями, можемо не деталізувати. Зрештою просто пам'ятати, що там своя структура правління, торговельних шляхів та найважливіше те, як всі описані локації насправді пов'язані. Ось, наприклад, недавні події з обранням в Америці сексиста, гомофоба і вже засудженого блондинистого прокляття наших голів. Чому саме наших? Та от якось один військовий сказав "буде весело, але не довго", а чому, та ось тяжко вести війну без зброї та грошей. Жарти про другу світову стали

лише більш правдивими не тільки через вестерни, а й через Корею. Проте я не політик. Варто продовжити вже про людей, говорити про це складно. Але ось просте спостереження: всі готові загризти одне одного, як ті здичавілі вовки. А говорячи про те, як люди об'єдналися проти війни - вже пізно, про це мали говорити на початку. Тепер час інший, час звикання, хоч все ще є та частка, коли всі об'єдналися, щоб рятувати дітей з Охмадиту, та пам'ятаю, як вже поліція відганяла зі словами "дякую за допомогу, але людей достатньо, краще сходить купити води" – у магазині так порожньо, як в пустелі, а нова тривога лише показала Троянського коня, точніше руснявий відбій. Легкий план у вигляді "ось вже ракет немає, збігайтеся в місце влучання, ах вибачте є ще пару вже наведених на ваших медиків та не байдужих людей". Так би мовити, підступно, але ви то бачили по новинах. Тільки ще варто сказали, що саме це було пряме сповіщення для русні, куди бити. Всюди є гнілі люди, навіть пекло Данте не допоможе.

Звикання – всі до чогось пристосовуються, в метро точно можу про це сказати, дивлячись на те, як люди сплять на матрацах посеред станцій. Під час тривоги все одно всі їдуть на роботу чи навчання. Точніше всім знайома ситуація "йдемо, тривога, зупинилися, сказали пару грішних слів і пішли далі". Та що казати, діти є дітьми, дивляться різну маячню, як було й до війни, підлітки – гуляють, вчаться та не можуть нормально виспатися, як було завжди, дорослі – як до війни – робота, дім, діти, готувати, спати, робота, дім, діти – і по колу, тільки інколи ще зупинка для ненависті до русні.

Що говорити про людей? Люди незмінні. Люди – ні, свідомість – так, світосприйняття – так. Легко це помітити на простому прикладу. Те, по чому це було великим показовим кроком для мене. Вдамся до чудового посилення на "Люди ікс". Комікси, книги, фільми. Історії різні, суть одна. Є два народи, люди і мутанти. Легко знаходити паралелі, особливо з тим, що недавно, вже під час війни вийшов мультсеріал "люди ікс '97". Здавалося знайома фанатам історія, але коли під час перегляду, ти дивишся на народ, який знайшов мирну землю, намагається виживати, жити в мирі, нікого не чіпаючи, насолоджуючись життям – почалася тривога. Мушу визнати в цей момент, була тривога на душі, але не було того голосу з телефону про початок тривоги. Приходить розуміння, на екрані ти бачиш реакцію точно таку ж як була 24 лютого. Це просто мультфільм-фантастика. Але ракети і війна, яку там демонстрували, те, як діти тікали – це було боляче. Бо просто спогади й розуміння того, що ось-ось ти бачиш цю свою реальність. Геноцид.

Звичайно на пряму там немає оцих документальних моментів, як у наших фільмах, це давня історія з коміксів, там немає прямої алюзії на нашу політику, але ти це бачиш. Найголовніше, що показало зміну поглядів, це моє спілкування з друзями. У мультсеріалі є дві сторони. Чарльз Ксав'єр, не будемо вдаватися в подробиці, але це той, хто жив словами "але ж не всі вони погані", і Ерік Леншерр з простим "вони хочуть вбити всіх нас, тож і всі вони мають померти". Якщо раніше була думка, що «ой, я от людина, і я ж не бажаю зла, то Чарльз правий» – тільки це смішно тепер. Немає хорошої росні, і так, опинившись в ситуації, здавалося, тих мутантів, ти вже свідомо бачиш цю проблему. Ти живеш в цій проблемі. Ти буквально бачиш цю проблему в новинах, у вікні, в небі. Згадуючи

тоді момент з мультсеріалу: вони ховалися в підвалах, в катакомбах, бо літали ракети. Вони ховалися. А зараз я в метро. Я бачу цю сцену НАЖИВО. Вони ховаються в метро, підвалах та укриттях. Бо літають шахеди. І ти не маєш вже того старого заперечення "не всі вони погані" – всі! Абсолютно. Звичайно було б добре мати Магнето для цього, але, на жаль, про зброю говорити я не можу. Тому кажу про погляди, думки та світ.

Двадцять перше століття.. Світ у божевіллі, а люди без змін. Як були зрадники, так і є. Як були проблеми в суспільстві, так вони й лишилися. І ти вже не сприймаєш сторону пацифізму. Ти бажаєш лише смерті ворогу. Це, як становлячись старшим, ти бачиш більше проблем, демонстрованих будь-де. Але ти не змінюєшся. Змінюється твоє бачення. У двадцять першому столітті не змінився світ, була перша світова, була друга світова. Зараз нова війна. Люди не змінилися. Були герої, були політики, були колоборанти – зараз теж це є. Ось проблема, ось вам стрічка Мебіуса. Здається, кут змінився, але ось все йде далі, і далі, зрештою, на тій самій площині.

Федоренко Микола Олександрович,
Механіко-технологічний факультет,
Агроінженерія,
fegorenkokolz@gmail.com

Викладач консультант:
Калуга Володимир Федорович

ЛЮДИНА НОВОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ

Порівнюючи з минулим століттям – світ зазнав суттєвих змін. Стрімкий розвиток технологій значно полегшив побут людини, але значно вплинув на навколишнє середовище. Людина не просто перестала задовольнятися тим, що дає їй природа або й силоміць вона може вилучити з природи, а занурилася в перманентний стан постійної потреби в розмаїтті «яскравих», себто іміджевих речей, а надто в «екшині» – невпинно змінних яскравих діях, що приваблюють її увагу. Відтак її «хлібом» фактично стали «видовища».

Разом з тим ситуація у світі на поточний момент крізь призму існування та життєдіяльності людини, таке враження, урегульовується законом, оберненим до «закону сполучених посудин»: чим потужніше проявляються здобутки технічного прогресу, тим більше віддаляється людина від стану власного душевного спокою та врівноваженості. Тому не дивно, що сучасник віднаходить себе в стихії перманентного стресу, що фактично стало станом його звичного існування. Йдеться про перманентний стрес або й вигорання на роботі, відчуття постійного «дихання у спину» конкуренції, відсутність навіть натяку на певну стабільність та впевненість у майбутньому, про що, окрім іншого, свідчить хоча б намагання змоделювати і виставити на позір «ідеальну картинку» власного чи своєї сім'ї і близьких затишного, успішного, цілеспрямованого, звитяжного і т.д. життя у соцмережах, і таким чином хоч на короткий час втекти від реальності у

світ рожевих ілюзій чи марень. Також суттєвим фактором, що лежить в основі згаданого становища людини є той факт, що завдяки новим технологіям, більшості людей немає потреби виконувати фізичну роботу, зате значно збільшилась кількість розумової праці. Останнє призводить до перенапруження нервової системи, оскільки інтелект як операційна система має фактично «розриватися» поміж тисячами «дрібниць» – численних завдань і задач, які має вирішувати, тримаючи їх стані актуальності, сучасник.

Безумовно, не можливо оминати увагою також екологічну ситуацію у світі, адже людина є частиною екосистеми, і напряду залежить від стану природи. Велика кількість автомобілів, заводів та підприємств, які людина сама ж і створює, негативно впливають на стан основного джерела життя – повітря. Своїми ж руками людство руйнує те, що створювалось для життя мільйонами років. Поряд з тим невпинне функціонування механізмів вдень і вночі створює широкий спектр шумів, які тією чи іншою мірою дратують кожного, навантажуючи знову ж таки нервову систему.

Створюючи незліченну кількість того, що, здавалося б, має не просто полегшити її існування, а й зробити його щонайменше комфортним, аби не сказати затишним, в дійсності ж сучасна людина опиняється заручником спродукованих нею ж умов і обставин, наступаючи на горло «пісні» свого ества. Спродуковане нею стає банальним середовищем її існування, тим, що практично нічого не містить в собі для «поживи» її душі. В гонитві, щоб не сказати битві за панування над світом та природою, сучасник лише за останні 20-30 років примудрився розв'язати величезну кількість війн, спричинити численні катастрофи, наразитися на низку епідемій, які виникли за прямого чи опосередкованого сприяння людини. Тож сказане Альбертом Камю ще у минулому столітті не втрачає своєї актуальності і понині. Зокрема він засвідчував, що люди «...подібні до невільників на галері, яка пропахла оселедцями, де багато наглядців, і, можливо, ми гребемо не в той бік...».

То рано чи пізно, але кожен має постати перед питанням, а які перспективи чекають на людину у XXI століття з огляду на її дії у світі сьогодні? На цікаві ідеї у згаданому ракурсі зокрема наштовхує історик та футуролог Юваль Ной Харарі за посередництва думок, висвітлених ним у післямові до своєї книги «Людина розумна». Він вважає, що людство досягло більше, ніж колись вважалось можливим, але саме це і буде для нього згубним. Сучасна людина вважає себе Богом та робить все для свого комфорту, але є безвідповідальною та не замислюється про наслідки, які вона спричинює для інших живих істот [1].

Отже, сучасна людина, тяжіючи до переміщення себе у роботизований світ високих технологій, який їй видається привабливим і комфортним, насправді втрачає шанси на своє духовне процвітання та душевне відродження. Тому людині, яка живе у XXI столітті та прагне до панування над усім живим, слід зупинитись і запитати себе: а чи воно того варте дійсно?

Література

Калуга В.Ф. (2020). Людина як неосяжна загадка у світлі перманентного дискурсу множини розгадок // Україна у глобальному світі : колективна

монографія / За заг. ред. д. і. н. В.В. Карпова. – Рига: Izdevniecība “Baltija Publishing”. – 258 с., – с. 40-59

Харарі Ювал Ной. (2016). *Людина розумна. Історія людства від минулого до майбутнього* / пер. з англ. Ярослава Лебеденка. Харків: КСД. – с. 519-520.

Клименко Сергій Миколайович,
Механіко-технологічний факультет
Транспортні технології
lxenotxll@gmail.com
Викладач консультант:
Калуга Володимир Федорович

РОЛЬ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ СУЧАСНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Сучасний світ важко уявити без цифрових технологій, які стали невід’ємною частиною життя більшості людей. Вони активно впливають на різні аспекти особистого та соціального розвитку, формуючи новий тип особистості. Ледве ч населення світу активно користується інтернетом, і число людей які це роблять постійно зростає. Це вказує на те, наскільки швидко цифрові інструменти стають ключовими для формування нової, «цифрової» особистості.

Однією з основних сфер, у яких ці технології змінюють життя, є комунікація. Соціальні мережі, як-от Facebook, Instagram, Telegram, дозволяють нам підтримувати зв’язок із людьми незалежно від відстані, соціального статусу чи часового поясу. З’являються і нові проблеми, як-от «цифрове відчуження» – відчуття ізоляції навіть при постійному віртуальному контакті. Все більше користувачів соціальних мереж відчувають зниження рівня задоволення соціальними зв’язками через спрощення міжособистісних взаємодій.

Цифрові технології також суттєво впливають на освіту. Онлайн-платформи, такі як Coursera, Prometheus, а також численні освітні додатки, вже довели свою ефективність, забезпечуючи доступ до знань будь-кому, хто має інтернет. Однак це також впливає на розвиток людей: цифрові навчальні матеріали часто спрощують складні поняття. Це може негативно впливати на критичне мислення, оскільки багато студентів сприймають подані знання поверхнево, без глибокого осмислення.

Що стосується професійної діяльності, то цифрові технології відкривають нові перспективи, як-от можливість роботи на відстані чи автоматизацію рутинних завдань. Але висока швидкість впровадження нових технологій вимагає постійного підвищення кваліфікації, що може спричинити стрес і професійне вигорання. Феномен «цифрового виснаження» стає дедалі поширенішим серед працівників ІТ-сфери.

Окрім цього, цифрові технології впливають на формування особистої ідентичності. Вони розширюють можливості для самовираження, зокрема через створення особистого бренду. Наприклад, популярні блогери створюють свої

іміджі та дотримуються певного «цифрового стилю», що допомагає їм виділятися та впливати на інших. Проте цей тренд має і негативний бік: гонитва за «ідеальним» образом в соцмережах часто призводить до зниження самооцінки та проблем з психічним здоров'ям, особливо серед молоді.

Отже вплив цифрових технологій на сучасну особистість неоднозначний. Вони відкривають нові можливості для розвитку, комунікації та самореалізації, але водночас несуть ризики, як-от відчуження, віртуалізацію соціальних зв'язків і зниження індивідуальності. Тому важливо навчитися використовувати цифрові ресурси з обережністю, щоб зберегти власну ідентичність у швидкозмінному світі.

Література

Калуга В.Ф. (2024). Абстрактне мислення як прояв суперпозиції у світлі квантової фізики / «Дні науки філософського факультету – 2024», Міжн. наук. конф. (2024; Київ). Міжнародна наукова конференція «Дні науки філософського факультету – 2024», 18-19 квіт. 2024р.: [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А.Є. Конверський [та ін.]. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2024. – с.191-194.

Кичкирук Т. В. (2014). Формування сучасної концепції особистості з позиції нелінійного мислення / Т. Киричук // Гуманітарні студії. Збірник наукових праць. Випуск 21 / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», – 2014 – с. 54-60.

Збруцька Анастасія,
Механіко-технологічний факультет,
Агроінженерія,
0956075796zb@gmail.com
Викладач консультант:
Калуга Володимир Федорович

ЛЮДИНА ЯК ТВОРЕЦЬ ЕПОХИ

Людина є активним учасником творіння історії. Цей факт часто зустрічається в ідеях сучасної філософії. Ще з епохи Просвітництва люди, образно кажучи, піднесли особистість до вершин творіння. Сучасні люди живуть в епоху глобалізації та цифрової революції і стикаються з безпрецедентними викликами, а з іншого боку, можливостями. Ми є свідками швидких змін у всіх сферах життя, які вимагають від нас не лише адаптації, але й активної участі у формуванні майбутнього. Ця робота має на меті дослідити подвійну природу сучасних людей: з одного боку, ми є продуктами соціокультурних, технологічних та економічних змін, а з іншого боку, ми є активними суб'єктами, які впливають на хід історії. З якими викликами ми стикаємося на цьому шляху? Як ми можемо реалізувати свій потенціал як творців? Нарешті, яку відповідальність ми несемо за майбутнє нашої планети?

Як продукт епохи люди є результатом тривалого розвитку суспільства, включаючи соціальні, культурні, економічні та технологічні зміни. У 21 столітті ці зміни стали особливо стрімкими. Глобалізація об'єднала країни та людей, стираючи кордони між культурою та економікою. Цифрова революція відкриває нові можливості для спілкування, навчання та роботи. Водночас поява екологічних викликів змушує нас переглянути своє ставлення до планети. Люди сьогодні сформували власний світогляд під впливом масової культури, соціальних мереж і штучного інтелекту. Технології стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя, створюючи нові інструменти для розвитку, а також нові ризики, пов'язані з цифровою залежністю та порушенням конфіденційності. Ми живемо в епоху постійних змін, коли кожен має можливість впливати на глобальні процеси.

Людина є творцем, і хоча сучасна людина є продуктом цих змін, вона також є активним творцем реальності. Наші рішення, дії та цінності формують майбутнє. Як окремі люди ми беремо участь у соціальних, політичних і екологічних процесах, які формують людську долю. Кожен із нас має можливість впливати на світ своїми щоденними діями, вибором кар'єри, способом життя та залученістю до наших спільнот.

Наприклад, питання зміни клімату є однією з найбільших загроз, з якими сьогодні стикається планета. Проте у людей є можливості це змінити: запроваджуючи нові технології, розвиваючи відновлювані джерела енергії, змінюючи харчові звички та поведінку. Екологічні рухи, такі як Fridays for Future, показують, як активізм може привернути увагу до глобальних проблем і стимулювати зміни на політичному рівні.

Найбільшим викликом, що стоїть перед людством, є необхідність взяти на себе колективну відповідальність за планету. Вибір, який ми зробимо сьогодні, сформує майбутнє: чи зможемо ми подолати кризу зміни клімату, захистити біорізноманіття та забезпечити доступ до ресурсів для майбутніх поколінь. Кожен з нас є частиною цього процесу, і наші індивідуальні дії мають глобальні наслідки.

Сучасна людина як ніколи впливає на глобальні процеси. За допомогою Інтернету та соціальних мереж ми маємо можливість привернути увагу до важливих проблем та брати участь у міжнародних проектах та заходах, спрямованих на вирішення глобальних проблем. Ми маємо можливість бути активними учасниками демократичного процесу та впливати на політику через публічні заходи та вибори.

Люди 21 століття є і продуктами, і творцями часу. Ми живемо в час глобальних викликів і можливостей, і кожен з нас може вплинути на майбутнє нашої планети. Приймаючи рішення, ми несемо відповідальність за формування світу, в якому житимуть наші діти та онуки. Ось чому так важливо вживати свідомих дій, щоб скористатися новими можливостями для створення кращого майбутнього.

Література

Калуга В. Ф. (2024). Цивілізаційний інфантилізм крізь призму гуманізму як спосіб буття людини-маси // Філософія людяності в освіті, науці та житті: збірник наукових матеріалів круглого столу, присвяченого пам'яті професора Анатолія Олексійовича Приятельчука (м. Київ, 19 квітня 2024 року) / Ред. кол. А.Є. Конверський, Л.В. Губерський, [та ін.]. Київ: ВАДЕКС, 2024. 142 с.

Тейлор Чарльз. Джерела себе: творення новочасної ідентичності: Пер. з англ. / Ч. Тейлор ; заг. ред. пер. з англ. А. Васильченко ; Національний ун-т "Києво-Могилянська академія". Центр європейських гуманітарних досліджень. – К. : Дух і Літера, 2005. – 691 с.

Хамітов Н. В. Майбутнє екзистенціалу «свобода»: гендерні виміри / Н.В. Хамітов // Людина в цивілізації ХХІ століття: проблема свободи. К. : Наукова думка, 2005. – с. 224-238.

Дарчук Артем Андрійович,
Механіко-технологічний факультет
Логістика
darcukartem@gmail.com
Викладач консультант:
Калуга Володимир Федорович

СВІТ ЯК ТЕХНОЛОГІЧНЕ «КОЛЕСО» ОЧИМА СУЧАСНИКА

1. Технологічний прогрес

Як нові технології, такі як штучний інтелект, впливають на щоденне життя людей? Які зміни вони принесли у візію світу?

Технологічний прогрес справив значний вплив на всі аспекти життя, від роботи до відпочинку. Штучний інтелект, автоматизація та інші технології раніше невідомі для людства відкрили нові можливості, проте також призвели до викликів. У професійній сфері, роботи, які раніше виконувалися людьми, часто автоматизуються, що призводить до змін на ринку праці та необхідності нових навичок.

У повсякденному житті технології стали незамінними. Соціальні мережі та мобільні додатки змінюють наше спілкування і способи роботи, роблячи їх більш інтерактивними та доступними.

2. Соціальні мережі

Як вони змінюють спосіб спілкування людей? Які позитивні та негативні наслідки це має на суспільство?

Соціальні мережі забезпечують нові платформи для спілкування, де люди можуть взаємодіяти незалежно від відстані. Це дозволяє створювати нові зв'язки та громади, що раніше було ускладнене географічними бар'єрами. З іншого боку, надмірне використання соціальних мереж може призводити до ізоляції, тривоги та депресії, оскільки взаємодії стають все більш поверхневими.

Позитивні наслідки включають зростання соціальної свідомості та обізнаності про соціальні проблеми, які здобувають популярність завдяки розповсюдженню інформації. Але з іншого боку, поширення дезінформації може викликати паніку та розкол у суспільстві.

3. Екологічні проблеми

Які виклики стоять перед людством у контексті змін клімату? Як особистості та суспільства реагують на ці виклики?

Зміна клімату є одним з найсерйозніших викликів ХХІ століття, що впливає на всі аспекти життя: від економіки до здоров'я. Викиди парникових газів, глобальне потепління, варіації погодних умов та інші екологічні проблеми вимагають термінових дій.

Все більше людей стають обізнаними про ці проблеми і починають вживати заходів на рівні особистості, як-от зменшення використання пластику, енергоефективність, участь в екологічних ініціативах. Держави теж реагують через міжнародні угоди, такі як Паризька угода, і намагаються знайти рішення для сталого розвитку.

4. Культура і ідентичність

Як глобалізація впливає на культурну ідентичність людей? Яку роль відіграють локальні традиції в цьому контексті?

Глобалізація забезпечує обмін культурами, ідеями та звичаями, що може призводити до збагачення локальних культур. Проте, з іншого боку, вона також може загрожувати утраті локальних традицій та ідентичностей. Молодше покоління може сприймати глобальну культуру як домінуючу, що може призвести до асиміляції.

Локальні традиції, як-от мова, звичаї, стиль життя, все ще залишаються важливими для ідентичності спільнот. Вони пропонують унікальний погляд на світ та допомагають зберігати розмаїття, яке може бути втрачене в умовах глобалізації.

5. Етика і мораль

Які нові моральні питання постають перед суспільством в умовах сучасних технологій?

Технології поставили перед суспільством ряд етичних питань. Наприклад, важливе питання конфіденційності даних. Як суспільство повинно захищати особисту інформацію в умовах, коли вона все частіше збирається та аналізується?

Крім того, розробка та використання штучного інтелекту викликає занепокоєння щодо дискримінації, упередженості алгоритмів та потенційних наслідків автоматизації для робочих місць.

Нарешті, питання моральної відповідальності виникають, коли технології використовуються для завдання шкоди, наприклад, в кіберзлочинності або зловживанні даними.

Свистунова Анна Олександрівна,
Механіко-технологічного факультету,
Транспортні технології
nvuti192000@gmail.com
Викладач консультант:
Булгакова Оксана Володимирівна

СУВОРІ ЗАКОНИ ВЕДУТЬ ДО ДОБРОЧЕСНОГО СУСПІЛЬСТВА ЧИ СПРИЯЮТЬ ЗРОСТАННЮ ЗЛОЧИННОСТІ?

Неоднозначне питання, що було і зараз є актуальним у всьому світі. З одного боку, багато хто вважає, що суворі закони та жорсткі покарання можуть стримувати людей від вчинення злочинів, забезпечуючи безпеку та порядок у суспільстві. З іншого боку, є ризик, що такі заходи можуть викликати обурення та опір, особливо якщо закони вважаються несправедливими чи репресивними. У сучасному світі держави зазнають перетворень і тому це питання постає в новому світлі.

Чи насправді суворіші закони є шляхом до добродесного суспільства, чи вони навпаки сприяють зростанню злочинності?

Прихильники суворих законів стверджують, що жорстокі покарання і насадження страху можуть стримувати злочинців і зменшити кількість правопорушень. На думку таких мислителів, як Томас Гоббс, суспільство потребує сильного уряду та чітких обмежень, щоб уникнути стану «війни всіх проти всіх». Люди, за Гоббсом, мають природні схильності до егоїстичних дій, і тому лише суворі закони і контроль держави можуть спрямувати їхню поведінку на користь суспільного порядку.

І прикладом, що доводить ці погляди, є країна Сінгапур, у законодавстві якої, криміналізованими є звичайні для наших громадян речі. Наприклад, кримінальне покарання буде чекати на людей, що не змивають за собою туалет або продають жувальні гумки. Але, згідно із статистикою Сінгапур вважається однією з країн з найнижчим рівнем злочинності. Це дає підстави вважати, що страх перед покаранням може стримувати людей від вчинення злочинів.

Однак суворість законів не завжди гарантує зниження рівня злочинності. Одним із важливих контраргументів є те, що жорстокість покарань часто призводить до непередбачуваних наслідків, зокрема до зростання підпільної діяльності або до того, що злочинці стають обережнішими і винахідливішими, щоб уникнути покарання. На жаль, Україна пережила це на власному досвіді. У радянські часи під час проведення заходів проти пияцтва, люди все одно знаходили шляхи отримання спирту і можливості випити. Взагалі, через суворі закони СРСР та заборону приватної власності в Україні тільки більше поширювались намагання щось привласнити або вкрати. А у наш час, ми спостерігаємо за тим, як такі самі репресивні покарання з СРСР поширюються у Росії, і це лише перетворює її на авторитарну державу. Суворі закони і покарання, в такому разі, створюють суспільство, що живе в страху, що не відчуває свободи і породжує вбивць, тиранів і рабів.

Крім того, суворі закони порушують права людини, сприяють поширенню недовіри до влади, породжують опозиційні ідеї. Жан-Жак Руссо вважав, що державний апарат має працювати в інтересах суспільства, а закони повинні узгоджуватися з суспільною волею. Якщо ж закони вважаються занадто репресивними, громадяни можуть втратити віру в державу й почати чинити опір – іноді через мирні протести, іноді через більш радикальні дії, що лише підвищує рівень конфліктів і провокує більші злочини.

Очевидним рішенням проблеми є пошук балансу у правилах і покараннях. Ефективні закони базуються на принципах справедливості та враховують різні аспекти соціальної поведінки, психології та економічних умов. Наприклад, програми реабілітації замість жорстоких покарань часто демонструють кращі результати в зниженні рівня повторних злочинів.

Отже, суворіші закони можуть бути як інструментом забезпечення порядку, так і джерелом нових проблем у суспільстві.

Якщо ми хочемо жити у вільній демократичній державі, важливо, щоб закони були справедливими, розумними та узгодженими з інтересами соціуму. Лише в такому разі вони зможуть слугувати на благо суспільства, а не стимулюватимуть злочинність через репресивні заходи. Також варто розуміти, що прогресивна демократична держава має максимально наближати своє законодавство до справедливості і рівності для всіх.

Борік Олександр Юрійович,
Факультету захисту рослин,
біотехнологій та екології,
Захист і карантин рослин,
Булгакова Оксана Володимирівна

ЩО ДЛЯ МЕНЕ СІМ'Я?

На мою думку сім'я – це найкраще що є в світі. Без неї не можливе життя та саме існування, бо найкраще це коли біля тебе є людина яка тебе розуміє і підтримує у важливі моменти, але таку ж людину іноді називають другом або подругою. Але є в цьому хитрість яка неперевершена в кожній сім'ї – це зв'язок між двома половинками серця. В сім'ї головне взаєморозуміння, повага одне до одного, та відчуття в обох – що ти не один або одна в цьому світі, що є ще одна людина яка тебе безмежно любить і ніколи не зрадить. Жити радісно разом, виховувати дитину і радіти життю.

На мою думку, не все так ідеально, як здавалося спочатку. Майбутня сім'я має пройти 3 фази.

1. **Закоханість** – коли пара зустрічається, спочатку дружать, закохуються, думають про спільне майбутнє разом.

2. **Постійні суперечки** – коли пара свариться. Це важко пройти. Це найтяжча фаза, на ній багато хто зупиняється, і закохані розходяться, і це дуже образливо, але якщо все ж таки продовжити йти далі, то пара досягне статусу сім'ї. Головне

на цій фазі зрозуміти чи треба партнеру сім'я чи ні. Тож хлопець робить пропозицію дівчині вийти за нього заміж. Якщо дівчина каже – «ТАК», починається остання третя фаза.

3. Створюється сім'я, коли пара зіграла весілля та почалось сімейне життя, народження і виховання дитини.

Звісно кожен вкладає свій зміст в поняття – сім'я. Сім'я для деяких людей це каторга, для інших – це сенс життя. Проте важливо пам'ятати, що це ще й права та обов'язки, а також турбота одне про одного.

Для мене сім'я це – найважливіше що є у житті людини. Сім'я це не просто група з двох людей, це дві людини які – як одне ціле.

Для кожного з нас сім'я має особливе значення. Вона має свої традиції, культуру, тощо, але завжди залишається тим місцем де ми можемо зарядитися позитивною енергією та попросити в близьких людей підтримку. Сім'я це не лише батьки та родичі.

На моє переконання, це ще й близькі друзі та дружина з її батьками, які є частиною мого життя.

Таким чином, для мене, сім'я це те, що робить нас рідними людьми, об'єднує, допомагає нам розвиватися та дарує щастя. Вона є основою нашого життя, і саме в сім'ї ми можемо знайти справжнє щастя та безмежне кохання!!!